

Porubské noviny

Číslo: **92**

OKTÓBER 3/2017

Ročník: **XXIII.**

V tomto čísle nájdete:

Obecné spravodajstvo
Správy zo samosprávy
Oslavy 90. výročie DHZ
Vence k pomníkom
Poďakovanie za úrody
Východná 2017
Vínna cesta v Z. Porube
Oldtimer Rallye Tatry
Po Maroku na motorke
Motorkári na Šírave
Môj otec klampiar
Školské zrkadielko
Reportáž: JDS na Morave
Pamätná tabuľa prof. I. Vaškovi
Čepčenie mladuchy
Oslava futbalu v Z. Porube

Ilustrácia Dr. Vlasta Šiarniková

Strom

„Ešte mi povedz, čo je strom!“ Zelený pilier pod vetrom.

Tichý kráľ, vladár nad nami, korunovaný hviezdami.

Objímajú ho tvoje nohy. Chlapecký rebrík do oblohy.

A ja som, v hlave smiech i žiaľ, pol detstva na ňom presníval,

hľadiel z neho... „Ale kam?“

„No predsa, chlapče, na zem, k nám!“

To on mi šepkal, čo dnes vieme.

Že nad zemou je bližšie zeme.“

Dobrovoľný hasičský zbor oslávil 90. výročie svojho vzniku

Na Jána roku 2017 oslávila Závažná Poruba 90. výročie vzniku a založenia Dobrovoľného hasičského zboru. Okrem domácich sa slávnosti zúčastnili zahraničné delegácie z Gminy Nowy Targ (Poľsko) a z Bohuslavice pri Hlučine (ČR). Medzi hosťami bol prítomný štátny tajomník MV SR Rudolf Urbanovič, prednostka Okresného úradu v Liptovskom Mikuláši Lenka Mitrengová, podpredseda Žilinského samosprávneho kraja a primátor L. Hrádku Branislav Tréger, primátor mesta Liptovský Mikuláš Ján Blcháč, riaditeľka Hasičského a záchranného zboru v Liptovskom Mikuláši Eva Krajčiová a starostovia viacerých obcí Liptova. Program sa začal slávnostným pochodom obcou. Ku domácim hasičom sa pripojili hasičské zbory z Veternej Poruby, Smrečian a Žiaru. Sprievod sa zastavil na cintoríne, kde položením vencov si uctili pamiatku troch členov, ktorí predčasne odišli do večnosti. Potom nasledovalo oceňovanie dobrovoľných i tých, čo prispeli k rozvoju zboru. Rudolf Urbanovič v príhovore uviedol, že v krátkom čase bude vyhlásená výzva na predkladanie projektov na rekonštrukciu hasičských staníc v obciach. Profesionáli predviedli ukážku zásahu a účastníci osláv so záujmom sledovali požiarne útoky prítomných zborov. V kultúrnom programe účinkovala Poludnica, Seniorka a gymnastky ŠK. O 21.30 starosta Pavel Beťko zapálil vatru, ktorá horela až do ranných hodín.

text i foto: Dušan Migala

• Slávnostný sprievod po Závažnej Porube

• Štátna hymna Slovenskej republiky otvorila slávnosť

• Obec ocenila zaslúžilých členov DHZ

Osemdesiatdeväť

Vzácné predstavenie prírody sa naskytlo všetkým, čo prichádzali domov v utorok podvečer (8. augusta 2017) od Iľanova. Na lúky Bankovej spolu priletelo osemdesiatdeväť bocianov. Okoloidúci zastali a počítali. No o čom sa bociany zhovárali nevedno. Vieme len, že bociany nosia deti. Preto v radosť a nádej očakávame, koľko detí „prinesú“ do Závažnej Poruby.

Avízo

Vlastným nákladom vychádza kniha Dušana Piatku **Moja Závažná Poruba**, 2. diel. Kniha obsahuje: 1. časť Kronika obce Závažná Poruba do roku 1950, autor Ján Beťko, kronikár. 2. časť Oneskorené memoáre, autor Dušan Piatka. Kniha je prístupná na Obecnom úrade v Závažnej Porube v čase úradných hodín.

Informácia

Voľby do orgánov samosprávnych krajov sa konajú v sobotu 4. novembra 2017 od 7:00 do 22:00 h.

Podakovanie za úrody

Zem vydala
svoje plody, aby
nasýtla všetko
stvorenie. -dm-

Modlitba za Slovensko

„Tá najsprávnejšia modlitba je, keď sa modlíme svojím životom.“ Iní v tejto súvislosti hovoria o komunikácii činmi.

A čo my? Nasledovníci tých, čo už všetko povedali... V uplynulom roku sme v OZ Naveky závažná odštartovali tradíciu stretnutí s názvom Modlitba za Slovensko. Stretnutí, ktoré chcú v slávnych augustových dňoch pripomenúť minulé i súčasné hodnoty nášho národa.

V tomto roku bola protagonistkou programu Mgr. Daniela Fiačanová, rodená Jambrichová, dlhoročná odborná pracovníčka múzea Tatrin. Pripomenula nám, čím všetkým prispel k vývoju slovenského národného života Jozef Miloslav Hurban. Uctili sme si tak dvestoročnicu jeho narodenia.

Prítomní si tiež chvíľkou ticha a Rúfusovou básňou Cesta uctili pamiatku nedávno zosnulej legendy slovenského folklóru Štefana Nosáľa.

„To hniezdo uvil Stvoriteľ...“ píše sa v básni. Ale bývame v ňom my všetci, a teda my všetci máme možnosť prispieť k tomu, aké bude naše „hniezdo“.

Text: S. Barániová, foto: K. Devečková

Rozhorela sa vatra zvrchovanosti

Vatra zvrchovanosti na počesť 25. výročia prijatia Deklarácie SNR o zvrchovanosti Slovenska sa rozhorela v piatok na Háji. Štátny tajomník MV SR Rudolf Urbanovič priblížil dejinný postup Slovákov k samostatnému štátu. V programe vystúpila Poludnica zo Závažnej Poruby.

text: -dm- foto: Ondrej Dvoran

Potomkovia zachránených a záchrancov vystúpili ku jaskyni

Predstavitelia Židovskej náboženskej obce na Slovensku a potomkovia záchrancov zo Závažnej Poruby vystúpili v nedeľu 27. augusta 2017 ku jaskyni Kamenné mlieko pod Poludnicou. Pod Pamätnú tabuľu položili veniec užitý z čečiny v spomienke na zachránených Židov a ich záchrancov. Po štátnej hymne zástupca starostu Dušan Migala v príhovore uviedol: „Pamätná tabuľa pred jaskyňou predstavuje dokument doby, svedectvo utrpenia a nádeje, doklad odvahy a hrdinstva občanov Závažnej Poruby, no najviac vyjadruje memento pre dobu prichádzajúcu.“ Predstavitel židovskej komunity Pavel Frankl záchrancom zo Závažnej Poruby vyslovil slová poďakovania za pomoc, ktorú poskytli prenasledovaným v čase vojny. Slávnosť sa skončila podaním rúk v nádeji pokoja a porozumenia medzi národmi.

text: -dm- foto: Pavel Beňo

Pomník na Polčennom

Pomník na Polčennom bol odhalený v roku 1964 na počesť padlých občanov v SNP. Náhrobný kameň a obruba pozostávajú z upraveného prírodného kameňa. Obelisk a pamätná tabuľa obsahuje verše Milana Krausa a mená zastrelených občanov v čase SNP. Pri 73. výročí SNP položili predstavitelia Závažnej Poruby aj k tomuto pomníku kyticu kvetov.

text: -dm-
foto: Andrea Uličná

Položili vence úcty a vďaky

Predstavitelia obce a desiatky občanov položili pri príležitosti 73. výročia SNP vence úcty a vďaky ku vojnovým pamätníkom v Závažnej Porube. Starosta Pavel Beňo najskôr položil veniec na Polčennom. Vo večerných hodinách poslanci OcZ položili veniec k pomníku na nižnom konci. V piatok 25. augusta 2017 si obec pripomenula slávne, ale pohnuté roky, ktoré preživila v čase Povstania a vojny. Vyjadrila úctu obetiam a symbolicky poďakovali vojnovým veteránom. Zástupca starostu a predseda ZO SZPB Dušan Migala v príhovore uviedol: „Kto sa postaví na obranu svojej domoviny pred agresorom si zaslúži trvalú úctu a vďaku.“ Na záver pietnej slávnosti zaznela pieseň Aká si mi krásna v podaní Ženskej speváckej skupiny.

Foto: Ing. Ján Jambrich

Na Chate pod Ďumbierom

Výstupom na Štefánikovú chatu pod Ďumbierom (1740 m n. m.) si široká slovenská verejnosť pripomenula 137. výročie narodenia generála Milana Rastislava Štefánika. Tejto akcie sa zúčastnili aj turisti zo Závažnej Poruby. Výstup začali zo sedla Čertovica a cez Lajštroch a Kráľičku prišli až ku chate. Tu sa zúčastnili pietneho aktu kladenia vencov. Po štátnej hymne SR a príhovoroch Kveta Staroňová predniesla báseň. Naši turisti zostúpili Jánskou dolinou. text -dm- foto: Peter Griš

Správy zo samosprávy

Z rokovania obecného zastupiteľstva

august 2017

Správu o činnosti Dobrovoľného hasičského zboru predniesol veliteľ DHZ Peter Kubovčík. Poslancov oboznámil s činnosťou zboru na úseku preventívnej činnosti a tiež s aktivitami, ktoré vykonali v tomto roku, ako napr. čistenie kanalizačných priepustov, uhadzovanie haluziny pre Urbár, ukážky pre deti na školských akciách. Členovia DHZ sa aktívne podieľali na príprave a priebehu osláv 90. výročia založenia Hasičského zboru v Závažnej Porube.

Starosta obce vyslovil poďakovanie všetkým členom za ich aktívnu činnosť. Je potešiteľné, že čoraz viac sa do činnosti zapája aj mládež.

Správu Športového klubu Závažná Poruba predniesol predseda ŠK Ing. Pavel Beťko. Športový klub v obci zabezpečuje široké športové, ale aj spoločenské vyžitie pre našich občanov v rôznych športových odvetviach. Riadi ho správna rada, ktorá rieši majetkové, hospodárske a ekonomické záležitosti. V predchádzajúcom období riešila prenájom bufetu na ihrisku. Problémom sú nevyšporiadané pozemky pod športoviskami. Stav v ekonomickej oblasti je stabilizovaný. Na športovú činnosť v minulom roku prispela obec finančnými prostriedkami vo výške 22.000,- €, ktoré boli riadne zúčtované. Vo svojej správe sa zmienil aj o športových aktivitách jednotlivých oddielov.

Dr. Dušan Migala informoval prítomných s výsledkami obchodnej verejnej súťaže na predaj nehnuteľného majetku v Závažnej Porube pozemku parc. č. KN C 1608/1 ostatné plochy o výmere 1789 m² v k.ú. Závažná Poruba. Súťažný návrh predložil jeden záujemca: Petroltrade s.r.o., J. D. Matejovie 1581/2B, Lipt. Hrádok. Komisia konštatovala, že záujemca splnil vecné podmienky účasti v súťaži a ponúkaná cena 18,60 €/m² je pre obec výhodná. Magdaléna Ilanovská v súvislosti s prípravou rozpočtu na rok 2018 požiadala vyzvať organizácie, aby nahlásili, čo plánujú na budúci rok.

september 2017

Riaditeľka základnej školy Mgr. Mária Boltžiarová podala správu o pripravenosti ZŠ MR na školský rok 2017/2018. Oboznámila s materiálno technickým zabezpečením školy. Počas školských prázdnin prebehli na škole drobné opravy a bežná údržba – opara-

va strechy na prístavbe školy, oprava poškodených stolov na školskom dvore, prekrytie oplatenia zelenou tieniacou krytinou, odstránenie poškodených drevín. Upozornila na poškodené oplatenie transformátora. Najsúrnejšou požiadavkou je výmena kotla, ktorý je v havarijnom stave. Poukázala aj na ďalšie opravy, ktoré treba vykonať na budove a oplatení školskej záhrady. V školskom roku 2017/2018 bude navštevovať školu 54 žiakov. Počet žiakov navštevujúcich a pravidelne platiacich ŠKD je 52 detí. Škola je vybavená modernými technológiami. Škola je zapojená do projektov a bola určená na pilotné Testovanie pohybových predpokladov žiakov prvých ročníkov ZŠ. Pedagogický zbor so 100 % kvalifikovanosťou výučby všetkých predmetov je nezmenený.

Správu o pripravenosti materskej školy predniesla riaditeľka Katarína Jamrichová. Nový školský rok začíname s počtom 41 detí v dvojtriednej materskej škole. Všetci pedagogickí zamestnanci sú 100 % kvalifikovaní. V rámci kontinuálneho vzdelávania si zvyšujú odborný rast účasťou na vzdelávacích aktivitách pre učiteľov predprimárneho vzdelávania. Rada školy na spoločnom stretnutí do konca septembra doplní nových členov, zástupcov za rodičov. Výchovno vzdelávací proces bude prebiehať v súlade s novým štátnym vzdelávacím programom. Špecifické ciele sú rozpracované v školskom vzdelávacom programe pod novým názvom Zvedavček. V oblasti materiálno-technického zabezpečenia poukázala na opravy a úpravy na školskom dvore, požiadavky na dovybavenie interiéru materiálom.

Starosta informoval o havarijnom stave kotolne v ZŠ. O urgentné riešenie tejto havarijnej situácie a pomoc sme požiadali aj novú ministerku školstva. V prípade nepridelenia finančných zdrojov budeme nútení použiť vlastné zdroje.

V ďalšom obecné zastupiteľstvo zobralo na vedomie Správu o výsledkoch kontrol hlavnej kontrolórky obce Závažná Poruba. Na základe ustanovenia § 11 ods. 4. písm. g) zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších zmien a doplnkov sa uznieslo na Všeobecne záväznom nariadení č. 3/2017 o vyhradení miest a ustanovení podmienok na umiestňovanie volebných plagátov na verejných priestranstvách v obci Závažná Poruba počas volebnej kampane. Obecné zastupiteľstvo schválilo úpravu rozpočtu pre rok 2017 v príjmovej i výdavkovej časti.

Dušan Migala,
zástupca starostu

Podpísali dohodu o vzájomnej spolupráci

Predseda Oblastného výboru Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov v Liptovskom Mikuláši **Norbert Adamec**, starosta Závažnej Poruby **Pavel Beťko** a predseda ZO SZPB v Závažnej Porube **Dušan Migala** podpísali v utorok 18. júla 2017 Dohodu o vzájomnej spolupráci. Cieľom Dohody je vertifikovať rovnaké záujmy, koordinovať a realizovať spoločné záujmy v oblasti organizovania spomienkových osláv k významným udalostiam novodobej histórie v boji za národné oslobodenie.

Nevstupovať! Elektrický ohradník!

Počty lesnej zveri v posledných rokoch prudko stúpajú. Obživu hľadajú na poliach s kukuricou, jačmeňom, či na záhumienkach so zeleninou. V snahe zachrániť úrody a predísť škodám, pestovatelia hľadajú rôzne spôsoby ako zamedziť poškodzovaniu úrody. Osvedčili sa elektrické ohradníky, drôtené oplátky, no zdá sa, že zver si vždy nájde spôsob prístupu ku lepšej potrave ako poskytuje hora. Jedno je isté. Zver je premnožená a neostáva nič iné len komunikovať s užívateľmi poľovného revíru, ochranármi a ich vrchnosťou, uplatňovať si nárok na náhradu škody a pre ľudí neprijateľnú situáciu zmeniť. Žiaľ, všetky doterajšie jednanie obce s kompetentnými minuli cieľ.

Padli teplotné rekordy

Slovensko zasiahli prvý augustový týždeň extrémne horúčavy. V piatok 4. augusta 2017 o 14. hodine sa v Závažnej Porube ortuť teplomera blížila k 39 stupňom Celzia. Takéto teploty už predstavujú potencionálne nebezpečenstvo pre ľudské zdravie, fyzické aktivity a tvorbu požiarov.

Keď ja pôjdem, povandrujem

Závažná Poruba je svetu známa ako obec murárov. Bolo to tak: čo dom, to murár, niekde aj dvaja. Za robotou vandrovali po celom Slovensku. Stavali Budapešť, Viedeň, Prahu... Murári odišli do večnosti, ale piesne, zvyky a tradície zostali a tie oživuje a uchováva domáca folklórna skupina Poludnica.

V tomto roku na 63. ročníku Folklórneho festivalu vo Východnej v piatok 30. júna 2017 o 18.30 hod – viď plagát) prezentovali folklórne kolektívy z Liptova a Kysúc tému vystáhovalectva, odchody obyvateľstva za robotou, ale aj ich návraty domov. V programe pomenovanom Keď ja pôjdem, povandrujem, v ktorom sa predstavilo viac ako 350 účinkujúcich uviedla folklórna skupina Poludnica spoločne s folklórnou skupinou zo Smrečian Privítanku murárov. Historické kostýmy, autentické dialógy, dobové tance a piesne oslovili prítomné publikum. Účinkujúci prijali potlesk od ľudí v hľadisku a slová uznania od odborníkov na folklór. Scenár a réžia: Mgr. art. Miroslava Palanová, riaditeľka Liptovského kultúrneho strediska v L. Mikuláši.

text: -dm- foto: Lukáš Valluš

• Porubskí murári prichádzajú z múračky v Pešti

• Murári, vitajte doma a povedzte, čo nového v tom svete

Stretnutie pri hranici

Stretnutie pri hranici 2017 sa uskutočnilo 19. augusta 2017 v amfiteátri vo Východnej. Na stretnutí dôchodcov vystúpili spevácke a tanečné skupiny, folklórne súbory z ČR, Poľska, JDS Košického kraja a z jednotlivých okresov Žilinského kraja. Okres Liptovský Mikuláš reprezentovali spevácko-tanečná skupina z Bobrovca a folklórna skupina Poludnica zo Závažnej Poruby, ktorá uviedla Privítanku murárov. Vystúpenie Poludnice potleskom ocenilo viac ako dve tisíce prítomných divákov a Krajská organizácia JDS v Žiline odovzdala Poludnici Ďakovný list.

text : -dm-, foto: K. Devečková

To najlepšie nakoniec

Organizátori Stretnutia pri hranici Východná 2017 zaradili vystúpenie FS Poludnica na záver podujatia poznajúc kvalitu jej vystúpení. Týmto konštatovaním sme sa uspokojili v autobuse, ktorý nás viezol spolu s folkloristami z Bobrovca na stretnutie seniorov vo Východnej 19. augusta 2017.

Tričká s logom Folklórnej skupiny Poludnica nás vo Východnej predstavovali bez slov. „Aha, Porubania prišli. A „došikovali“ ste aj fujaristu?“ Darmo, náš Ivko Broska je žijúca legenda. Na Liptove ho vari každý pozná. Dobré známy je aj organizátorom stretnutia dôchodcov KO JDS Žilinského kraja, ktorí ho poctili otvorením podujatia spolu s harmonikárom Tiborom Plchom.

• Tancujeme po peštiansky, šimi, šimi sem, šimi, šimi tam...

Dopoludnia vo Východnej hralo slniečko tak, že v hľadisku slúžili daždníky ako snečníky. Za snečného počasia vystúpilo 23 speváckych a folklórnych skupín z Čiech, Poľska, Maďarska a Ukrajiny, JDS Košického kraja a stihli aj z jednotlivých okresov Žilinského kraja, spolu tristo účinkujúcich. Nárazlivá hudba roztancovala divákov, dojímavý bol spev javiska s hľadiskom. Majestátny Kriváň sa prizeral nevšednému predstaveniu postriebrených seniorov, ktorí odhodili paličky a hrdo predvádzali svoje umenie. To sme ešte netušili ako si s nami zahrá počasie.

Popoludní sa nad Východnou začali zbierať mraky neveštiac nič dobré. Pomaly sa ľudia z hľadiska začali vytrácať. V zákulisí netrpezlivo prestupovalo ešte niekoľko folklórnych skupín. Keby predchádzajúce skupiny dodržali stanovený čas vystúpení, nemusela táto napätá situácia nastať a všetky vystúpenia by boli prebehli pred dažďom. Keď prvé kvapky roztvorili daždníky a tie plnili svoju pr-

voplánovú funkciu, húfy ľudí vychádzali z amfiteátra von. Ku koncu z tritisíc návštevníkov sa okolo dvesto presunulo k javisku. Nebanovali, že ostali. Uvideli liptovských murárov najskôr z Bobrovca na murárskom bále a potom porubských, ktorí sa vracali z Pešti v predstavení Privítanka murárov. Porubskí murári, ktorých bolo v Porube na začiatku 20. storočia 241, no už odišli do večnosti. Ich piesne, zvyky a tradície zostali. Oživuje a uchováva ich Folklórna skupina Poludnica. Stali sa ozajstným vyvrcholením programu po sedem a pol hodinách čakania. Naši účinkujúci si všetci zaslúžia uznanie. Zahralo si s nimi len počasie?

K. Devečková

Závažnú Porubu ovládli autoveterány

Jubilejný X. ročník Oldtimer Rallye Tatry zaradil do svojho štvordňového programu aj zastavenie v Závažnej Porube. A tak zraky občanov nasmerovali vo štvrtok 24. augusta 2017 o 10.30 hod. na šesťdesiat vzácných historických motorových vozidiel. Medzi veteránmi dominovali: Ford T Runabout Roadster Black 1918, Ford model A 1928 a vyleštený Horsch 951 A 1939. Posádky historických vozidiel privítal starosta Pavel Bečko a zaželel šťastnú cestu. Hlavnému organizátorovi medzinárodného stretnutia majiteľov autoveteránov Jaroslavovi Petranovi odovzdal obraz Závažnej Poruby. Folklóristi hostí pohostili pečenými buchtami od Želky Staroňovej st. a ponúkli im aj porubské piesne. Výkon fujaristu Ivana Brosku si natáčali na video a fotografovali na pamiatku. So záujmom si prezreli aj expozíciu Domu Milana Rúfusa. Po zastavení v Závažnej Porube kolóna vozidiel nasmerovala do Brezna.

Malokarpatskí vinári v Závažnej Porube

Po roku opäť zastavila Malokarpatská vínná cesta v záhrade Domu Milana Rúfusa. Stalo sa tak v piatok 14. júla 2017. Bolo to radostné stretnutie umocnené piesňou a rozhovormi nad pohárom dobrého vína. Hostí privítal starosta Pavel Bečko. Folklórna skupina Poludnica ponúkla porubské piesne a tance. Prítomní mali možnosť navštíviť Dom Milana Rúfusa. Vydarenú akciu pripravili: Občianske združenie Malokarpatská vínná cesta, OZ Naveky závažná a Obec Závažná Poruba. Veľké vína Malých Karpát potešili účastníkov tejto neobyčajne zaujímavej a atraktívnej aktivity a stala sa inšpiráciou pre konzumáciu kvalitných slovenských vín. Viac: www.mvc.sk

Text –dm- foto: -pb-

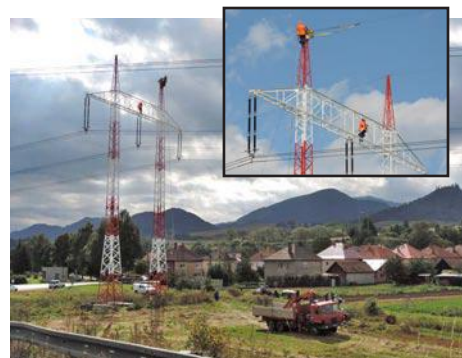
Údržba a rekonštrukcia

Všetky veci, či zariadenia slúžiace ľuďom, žiadajú z času na čas potrebný servis. Z tohto procesu nemožno vyradiť ani malú vodnú elektrárňu na Váhu pri Závažnej Porube.

Keď začiatkom septembra poklesla hladina Váhu, majiteľ pristúpil k vyčisteniu koryta a oprave tohto zariadenia. Najskôr odrazili vodu rieky na pravú stranu. Potom nastúpili ťažké mechanizmy, ktoré postupne odvádzajú nánosy štrku a piesku. Súčasťou rekonštrukčných prác je aj oprava hrádze a prítokového kanála. Obnova elektrárne potrvá do konca septembra roku 2017.

Všimli ste si?

Stožiare vysokého napätia stojace pri diaľnici sa v septembri 2017 stali dva razy predmetom záujmu okoloidúcich. Prvýkrát, keď obratní a súci maliari obliekli stožiare do červeno bielych šiat a druhýkrát v sobotu 9. septembra, keď odvážni a schopní elektrikári namontovali na vrchole optický kábel. Jednoducho. Stožiare sú nielen krajšie, ale i bezpečnejšie pre lietadlá. Novým vybavením sa stali viacúčelovým strategickým zariadením.

Začala sa žatva pod Poludnicou

V prvých, extrémne horúcich augustových dňoch, obilie pod Poludnicou dozrelo a nastal čas žatvy, ktorá bol odjakživa vrcholom všetkých prác na poli. Chlieb náš každodenný prišiel zas. Do lánov jačmeňa a pšenice sa zahryzli kombajny tak, že sa za nimi aj prášilo. A ako vidieť, sype veľmi dobre.

Skrížil letnú so zimnou

Do podpníka Pastornice vo výške 2 metre zaštepil **Ján Broska** v roku 2013 pod kôru vrúbky Wiliamsovej hrušky. Pastornica je stará francúzska zimná odroda hrušky. Wiliamsova červená pochádzajúca z USA patrí k letným odrodám. V septembri 2017 sa dostavil výsledok experimentu.

Úspešným krížením dosiahol celkom novú kvalitu plodov.

text i foto: -dm-

Klopte a bude Vám otvorené!

Rodný dom Imricha Vaška

Tieto biblické slová vítali každého, kto prišiel za Doc. PhDr. Imrichom Vaškom, CSc., dekanom Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku, do jeho pracovne. V dobe, keď na dverách čítame zvyčajne Neklopte, predstavuje takýto nápis čosi jedinečné.

Tento zbožný, múdry, ale skromný človek sa narodil v malej dedinke Ondrašovce neďaleko Prešova. Zomrel 9. februára 2010. Imricha Vaška spájalo so Závažnou Porubou silné puto. Bol priateľom, čiteľom a znalcom diela Majstra slova. Napísal monografiu Milan Rúfus. Rodáci uchovávali pamiatku svojho veľkého rodáka odhalili 10. septembra 2017 na jeho rodnom dome pamätnú tabuľu. Spomienkovú udalosť začala svätá omša v rímskokatolíckom kostole sv. Alžbety. Omšu celebroidal rektor Katolíckej univerzity v Ružomberku prof. ThDr. Jozef Jarab PhD. O pol dvanástej sprievod vykročil k rodnému domu, kde žili rodičia významnej osobnosti a sedem súrodencov.

Pozvanie starostu Ondrašoviec Jozefa Lopuchovského (syn sestry Imricha Vaška) na túto výnimočnú udalosť prijali aj predstavitelia Závažnej Poruby a Občianskeho združenia Naveky závažná. Zástupca starostu Dušan Migala odovzdal starostovi tejto obce obraz Závažnej Poruby ako symbolické spojenie dvoch obcí

• Zástupca starostu Dušan Migala (vpravo) odovzdal starostovi Ondrašoviec Jozefovi Lopuchovskému (vľavo) obraz Závažnej Poruby.

cez veľké osobnosti. Posledný, zvukom zaznamenaný prihovor Imricha Vaška Porubanom, odovzdal synovi Andrejovi, rektorovi Katolíckej univerzity prof. ThDr. Jozefovi Jarabovi PhD a rodnej obci.

Pamätnú tabuľu odhalil syn Andrej so svojim synom Samkom za prítomnosti rodiny, vďačných rodákov, priateľov, farského spoločenstva a akademickej obce. Pamätnú tabuľu vysvätil mjr. PhDr. Štefan Bartko, policajný kaplán v Nitre, synovec Imricha Vaška.

text i foto: Katarína Devečková

Svedčil o sebe

Silné priateľské puto spájalo Imricha Vaška s obyvateľmi Závažnej Poruby.

Profesor Imrich Vaško, rúfusológ, znalec diela a života Majstra Milana Rúfusa v súčasnosti žije a tvorí v Kňažskom dome v Spišskej kapitule. Pozvánku na deň spomienky pri ročitom M. Rúfusa (9. januára 2010) profesorovi osobne odovzdala Dr. Soňa Barániová. Pre nedobrý zdravotný stav ospravedlnil svoju účasť na tejto aktivite Domu Milana Rúfusa pomenovanej Óda na radosť. Čiteľom diela nášho rodáka sa však prihovril prostredníctvom technickej nahrávky. Prihovor uvádzame v plnom znení.

Príjemné predpoludnie, drahí moji Porubania!

Som na miestach, kde sa nachádzam s vašimi vzácnymi predstaviteľmi, mojimi priateľmi: pánom starostom Baránim, pani starostkyňou a aj mojím priateľom, učiteľom Dušanom Migalom. Pozdravujem vás. Tu je Trojkráľové predpoludnie a je to aj symbolické, že sa takto stretávame práve tu. Momentálne som na Spišskej kapitule. Môj zdravotný stav pokročil natoľko, že som si vyvolil toto miestko. Tu by som vedel ešte čosi napísať. Možno ešte niečo spraviť, pre nášho drahého Milanka. A teda pre všetkých nás. Keď sa tento prihovor

• Rímskokatolícky kostol sv. Alžbety v Ondrašovciach postavený a vysvätený v roku 1992.

bude vysieľať, zrejme už bude pokročilejší čas. Z plného srdca si vás všetkých objímam a pozdravujem spod Braniska. Spod vrchu San Martini, Svätý vrch alebo Vrch Svätého Martina.

Vaši priatelia ma poprosili o pár slov pre vás. Budú to veľmi jednoduché slová, ako je jednoduchý, hoci aj zložitý, záver života, alebo posledné dejstvo života, v ktorom sa momentálne nachádzam. Prechádzam krížovú cestu. Všetci si ju musíme prejsť sami. Prežiť sami. Nebojte sa objatí kríží. Naučil som sa to od drahých rodičov, roľníkov. Ale zvlášť som sa to učil u Milana Rúfusa. Stále som si to uvedomoval. Už v období roku 1956, keď som maturoval, som zbadal, že vyšla akási knižočka Až dozrieme. Pre mňa vtedy vyšla jedna betlehemská hviezda. Stále rodina, stále otec, mama, dieťa, jednoducho symboly, ktoré už potom išli stále so mnou, lebo boli vo mne.

Tak ma to naučilo moje ondrašovské prostredie pri Prešove, čo je taký betlehemček medzi dedinami Slovenska. Som rád, že sme tu práve v takom kruhu, na prvé výročie odchodu nášho predraženého básnika. No poviem, že vlastne aj návratu. Sme tu preto, aby sme spoločne rozmýšľali, čo ideme ďalej spraviť pre život a dielo Majstra. Čo budeme predkladať našim ratolestiam, vašim domom, aby bolo nám lepšie tu na zemi, lebo naša vlasť je v nebesiach. Tak vskutku si vás pozdravujem. Vidím pred sebou tú báječnú Poludnicu s krásnou ozvenou Závažnej Poruby. Naveky závažnej, ako pani profesorka, exriaditeľka, doktorka Soňa Barániová zvečnila v názve svojej knihy.

Milujte Milana Rúfusa, učte tomu svoje deti, svojich milých, mladí priatelia: chlapec dievča, dievča chlapca, rodičia deti v akomkoľvek veku. Lebo kdekoľvek obrá-

tite knižočku, na ktorejkoľvek strane, všade bude na vás hľadiť krásna podobizňa Milana Rúfusa, krásne ľudské potomstvo: otec, mama, dieťa, deti. Bez detí nemôžeme byť. Nakoniec všetci sme Božie deti a záleží len na uhle pohľadu. Kto je tvorivejší, menej tvorivejší. Toto nie je rozhodujúce. Lebo u Pána Boha takáto miera nie je. On každému dal vlohu, každého požehnal, každého urobil či už darom alebo krížom. Aj keď nás obdarí krížom, nebojte sa. Aj ja som bol mláďa. Keď som bol vo vašom veku nevedel som, čo je to kríž, ako ho treba objať. Ale teraz, ako prechádzam tie dva-tri roky, toto údolie života, nechcem povedať, že už viem. Všetko sú to úžasné skúšky. Objímam tento kríž a cezeň sa chcem prepородiť, aspoň pre pár dní, ktoré ešte by som využil pre poznanie Milana Rúfusa. My nemáme takého básnika na našom drahom Slovensku, v tejto Európe. Nie, to neberte ako chválu, Božechráň, ale pravda je pravda. Budte šťastní. Povedané hviezdoslavovsky, potom to Milanko prevzal: Boh požehnal vám básnika, Boh požehnal vám a cez vás nám všetkým takúto hviezdú tisícročia. Tak sa vpravelo na konci minulého storočia. Ale to bude platiť aj ďalej v novom storočí, či treťom tisícročí.

Milujme Milanka, milujme jeho poéziu. Tam nie je vypovedané nič tak trc-frc, na všetkom je pečat, na všetkom je láska, na všetkom je ruka, čo stvorila úžasnú reč tejto poézie tohto národa. Dnes, v tomto storočí, budte šťastní a budte požehnaní vo vašich rodinách. Poézia je večné svetlo, ako teraz to betlehemské, čo nás vedie tam, kam chceme ísť. Len cestu treba vedieť hľadať. Som rád, že som mohol aspoň takto, cez manželov Barániovcov a vášho kultúrneho pracovníka, medzi vami pobudnúť v toto Trojkráľové dopoludnie a možno už aj poludnie života. Lebo ako vidíte, beriem ho ako vyvolené. My sme sa nedohadovali, neupresňovali dátum, kedy bude toto stretnutie. Pán Boh zasa zrežiroval jedno úžasné stretnutie, povedzme nás štyroch, s vami štyristo, štyritisíc v Liptove atď. To sa šíri ako kruhy na vode, ale že sa koná a uskutočnilo sa, vidím v tom veľkú, veľkú symboliku, životodarnú silu biblickú.

Tak ešte raz, budte mi všetci drahí. Ja si vás, keďže mám cez chorobu, ktorá zasahuje moje kosti chorú hrud, predsa všetkých objímam, ako len najlepšie viem. S touto návštevou už pôjdem v roku 2010 a prosím vás aj týchto priateľov, prosím všetkých dobrých ľudí, ako ja vám prajem, pomyslite si aj vy na mňa, Prajme si to, čo sľubujeme aj pri oltári: i zdravie, ale aj choroby. Nebojte sa, pretože vlastne až v chorobe sa ukáže naše duchovné zdravie a možno v tom zdraví, relatívnom dočasu, sa prejaví naša nedokončenosť: treba sa nám dovzdeláť, doučiť, dorecitovať, dorozjímať a najmä, keď máme pri sebe a v sebe takého blízkeho človeka, umelca, akým bol, je a ostane Milanko Rúfus.

Rozprávanie zaznamenal: Dušan Migala, Spišská kapitula 6. januára 2010 o 12.00 hod

Boli sme na výlete

• Foto na pamiatku pred Lednickým zámkom

V dňoch 5. – 6. septembra usporiadala Jednota dôchodcov Záv. Poruba 2-dňový zájazd na Moravu. Prihlásilo sa 35 účastníkov túžiacich spoznávať pamiatky nielen na Slovensku, ale aj v susednej Morave. Naša trasa smerovala cez Nové Mesto nad Váhom, Strážnicu až do Ledníc.

Tu sme sa ubytovali v peknom penzióne Jordan. Poobede sme mali prehliadku Lednického zámku. Vstupné pre seniorov bolo 130 ČK. Tí čo sú vlastníci karty ZTP bezplatne. Lednický zámok je najkrajšia stavba v Európe v štýle anglickej novogotiky. Od roku 1322 panstvo získali Lichtenštejnovci, ktorí tu zostali do II. svetovej vojny. Dnešný vzhľad dala novodobá prestavba v štýle gotiky v polovici 19. storočia. Reprezentačné sály v prízemí slúžili na letné slávnosti panstva Lichtenštejnovcov. Po prehliadke vnútorných priestorov sme sa po skupinkách venovali krásnym zámockým záhradám so zaujímavou výsadbou kvetov. Zaujali nás pekne strihané bludiská, sochy z krušpánu a tisu. Pri zámku Lednicie môžeme vidieť aj najstarší skleník 92 m dlhý, 13 m široký a 7,5 m vysoký. Rastú v ňom subtropické a tropické rastliny staré niekoľko rokov.

Po prehliadke zámku sme opäť, po skupinkách, pokračovali v prehliadke mestečka. Navštívili sme výstavu „Sochy

z morského písku“. Na 14 veľkých sôch z AFRIKY spotrebovali 500 ton morského piesku. Nezabudli sme ochutnať ani moravskú kuchyňu. Veľmi nám pochutil moravský vrabec a víno oblasti Pálava.

Večer sme mali posedenie v pivnici penziónu a ochutnávku bielych a červených moravských vín. Okoštovali sme aj tohoročný burčiak, ktorý nám veľmi chutil a nezaškodil. Nálada bola výborná a spev slovenských a moravských piesní sa ozýval po okolí.

Druhý deň sme sa po výdatných raňajkách presunuli do Valtíc, kde sme si prezreli zámok – zimné sídlo rodu Lichtenštejnov. Opäť sa bolo na čo pozeráť. Zvonku zámok opravujú, ale vo vnútri boli krásne exponáty. Vstupné 110 ČK. Páčil sa nám ústretový prístup českých sprievodcov. Hoci sme neboli objednaní a mali plno, boli ochotní nás zobrať ako prvých mimo poradia a ako dobre, že tá naša reč je taká príbuzná a že sa rozumieme.

• Zámok Valtice

Po skončení prehliadky sme mali voľno na spoznávanie zákutí Valtíc. Opäť sme ochutnali moravskú kuchyňu, zákusky, zmrzlinu, burčiak. Nezabudli sme nakúpiť domov darčeky – kvalitné moravské vína a upomienkové predmety.

Výlet sa vydaril. Zdraví a plní dojemov sme prišli domov. Za prípravu výletu ďakujeme paniam Majeríkovej, Barániovej a Plchovej. Za sponzorstvo výboru JD Záv. Poruba. Taktiež ďakujeme Stankovi Kuzmovi za bezpečnú jazdu a šťastný návrat domov.

text: Mgr. Eva Niňajová, foto: Igor Piatka

• Účastníci zájazdu pred Lednickým zámkom

Deväťdesiate výročie Dobrovoľného hasičského zboru v Závažnej Porube

Niečo z histórie nášho zboru

Dobrovoľný hasičský zbor v našej obci bol založený v roku 1927, prvé stanovky zboru boli schválené v roku 1928. Prvým veliteľom a predsedom zboru sa stal Peter Niňaj u Kurátorov, podpredsedom Ján Ilanovský Hanin, tajomníkom Koloman Bobák a pokladníkom Peter Rúfus. Na zvolávanie členov bol určený trubač Jan Konvit st. Obec pre požiarnikov v roku 1924 kúpila prvú staršiu konštrukčnú striekačku pri ktorej ťahaní sa striedali gazdovia z obce. Na jej uskladnenie sa používalo staršie humno pri škole. Po postavení hasičského skladu v kultúrnom dome obec zakúpila novú štvorkolesovú ručnú striekačku za 29 300 korún.

Zbor bol už v tejto dobe dobre organizovaný a mal stálych 28 členov. Keď sa kúpila prvá motorová striekačka, bol Koloman Cút prvým strojníkom a konštrukčná striekačka bola prerobená na pohrebný voz. Po vojnových udalostiach v roku 1945 a evakuácii prišiel zbor takmer o celú výstroj. Ostala len striekačka a niekoľko deravých hadíc. Činnosť zboru sa obnovila v júli 1945. Na konci 40-tych rokov si hasičský zbor zakúpil nové uniformy, helmy a náradie za vyše 100 tisíc korún. Neskôr sa kúpila Tatra 805 a príviesny vozík s mašinou PPS 8. Od roku 1962 sa na 33 rokov stal veliteľom hasičského zboru Branislav Bečko.

V roku 1988 do obce prišla Avia s motorovou striekačkou PPS 12, ktorú máme dodnes. Dúfame, že nám budú slúžiť aj naďalej. Podľa potreby sa obnovuje hasičské náradie, najčastejšie hadice B a C.

Peter Kubovčík, veliteľ DHZ

• Starosta Pavel Bečko odovzdal DHZ Pamätnú plaketu Závažnej Poruby. Zľava: Roman Ilanovský, predseda, Peter Kubovčík, veliteľ, Pavel Bečko, starosta

• Delegácia Gminy Nowy Targ, vľavo Ján Smarduch, vojt Gminy

• Delegácia družobných Bohuslavíc, druhý sprava Pavel Dominik, starosta

• Ukážka historickej techniky

Ocenení hasiči za obetavú prácu v prospech DHZ v Závažnej Porube

Ocenení na meno

Štátny tajomník MV SR
Rudolf Urbanovič
Riaditeľka HaZZ SR
Eva Krajčiová
Gmina Nowý Targ v zastúpení
Ján Smarduch
Obec Bohuslavice v zastúpení starostom
Pavлом Dominikom
DHZ Žiar v zastúpení starostom
Petrom Moravčíkom
DHZ Smrečany v zastúpení starostom
Vladimírom Šiarnikom
DHZ Veterná Poruba v zastúpení starostkou
Desanou Stromkovou
Miroslav Ilanovský In Memoriam

Ocenení plakitou

Riaditeľ OV DPO Patrik Ferjanc
Veliteľ okrsku Ján Hološ
Branislav Bečko st.
Peter Kubovčík
Roman Ilanovský
Vladimír Duda
Tomáš Javoš
Martin Brtán
Miroslava Hladká
Milan Niňaj ml.
Martin Kubovčík
Jaroslav Križka

Ďakovný list za obetavú prácu v DHZ

Ladislav Ilanovský
Ján Mikuláš
Milan Mikuláš
Matej Križka
Milan Rúfus
Ján Bečko
Jozef Filkus
Igor Uram
Viliam Valent
Milan Paško
Vladimír Tomčík ml.
Milan Štrkolec
Vladimír Niňaj
Ladislav Slezák
Ján Žiar

Ďakovný list In Memoriam za obetavú prácu v DHZ

Štefan Adamica
Vladimír Tomčík st.
Ján Kováč
Vladimír Lešťan st.
Ján Niňaj
Jaroslav Niňaj
Milan Jurečka ml.
Vladimír Majerík

Pamätná plaketa Závažnej Poruby
DHZ Závažná Poruba

Taktické cvičenie

Dňa 26.8.2017 sa uskutočnilo taktické cvičenie DHZ Závažná Poruba vo Veternej Porube. Hasičské družstvo zo Závažnej Poruby prišlo do Veternej Poruby za 17 minút.

Ako problém možno označiť to, že ostatní vodiči neboli schopní dať v Okoličnom prednosť trúbicemu vozidlu požiarnej ochrany. Skoro došlo ku kolízii. Taktiež musíme pripomenúť katastrofálny stav ozvučenia výstrahy v obci pomocou rozhlasu, ktorý naši členovia vôbec nepočuli, pretože hral ako na dušičky. Tak sa nás zišlo ledva 7. Treba sa nad tým zamyslieť, kde je problém. Nech je to príčina naozajstného požiaru, zhorí aj pol chotára.

Na Veternej sa cvičenie uskutočnilo na družstve kde sa ťahala voda z podzemných nádrží. Všetko sa uskutočnilo tak ako sa patrilo a hasičské družstvá boli bojaschopné.

Na budúci rok sa cvičenie uskutoční u nás, ale stále rozmýšľame kde. Chceme rokovať s urbárom o vybudovaní proti požiarnych nádrží v lokalitách Suchá a Brestová o objeme aspoň 1 200 m³. Ukázala nám to nutnosť a aj terajšie protipožiarne hliadky.

Zľava horný rad: Peter Kubovčík, Peter Moravčík, starosta Žiaru, Pavel Beľko starosta Závažnej Poruby, Roman Ilanovský, Vladimír Duda, Jaroslav Kováč, Dominik Sagan. **Dolný rad:** Miroslav Kubáň, Tomáš Javoš, Martin Kubovčík, Maroš Holý.

Naši hasiči zvíťazili

Dňa 19.8.2017 sa družstvo DHZ Závažná Poruba zúčastnilo Memoriálu Vladimíra Kováča v obci Žiar. Tento rok sa umiestnilo na 1. mieste a získalo hlavnú cenu ako aj putovný pohár.

Na tejto súťaži sa ukázalo, že „hasičina“ nie je len o tom odbehnúť za čo najlepší čas, ale o schopnostiach a pripravenosti. V tom naše družstvo vyniká. Ukázali sme tu hlavne čo treba a to ochraňovať príbytky našich občanov ako aj ich majetok. A to sa ukázalo aj na tejto súťaži kde bolo treba nasť vodu z prírodného zdroja a byť boja schopní a to je hlavné.

Mirka Kubovčíková

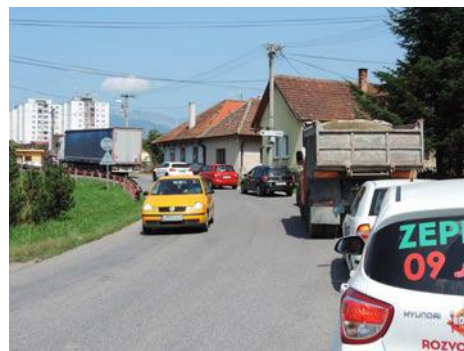
Memoriál Vladimíra Kováča.
Námestie v Žiari.

Gratulácia

Takéto správy sa dobre čítajú a vedia potešiť. Naším hasičom gratulujeme k úspechu. Ďakujeme za reprezentáciu Závažnej Poruby. Nech sú stále dobre pripravení, akcieschopní, no nemusia zasahovať.

Dušan Migala

Dokedy treba VYDRŽAŤ?

Dopravná situácia v Okoličnom je viac ako kritická. Kto vychádza na osemnástku od Závažnej Poruby do Liptovského Mikuláša nemá šancu. Aj keď vedenie obce avizuje, žiada riešenie, vec je akoby zakliata. Vraj komplikované vlastnícke vzťahy, finančné prostriedky... Ťažko posúdiť, čo komplikovaný problém najviac komplikuje. Zdá sa, že len ľudia, čo aj v tejto veci rozhodujú. Čo teda robiť? Vydržať!

Príjazd na nadjazd dostal nový koberec

Aktivitou starostu Závažnej Poruby pristúpil správca cesty 3. triedy (VÚC ZA) k úprave asfaltového povrchu v úseku od mosta ponad diaľnicu až po vstup do Závažnej Poruby. Najskôr poškodený plášť vozovky odstránili frézou a potom natihli nový koberec. Takto sa úsek cesty v dĺžke 230 m stal nielen kvalitnejším, pohodlnejším, ale aj bezpečnejším. Podobne sa pristúpilo k vyspraveniu výtlkov na celej Hlavnej ulici. Cesta je už OK, no od vodičov žiada dodržiavať pravidlá cestnej premávky a sledovať tachometer.

Rozprávka z dreva vykresaná

Rezbár Miroslav Devečka premenil kláty dreva na rozprávku. Rukami majstra

drevo prehovorilo o tom, ako Matko s Kubkom medveďa prekabátili.

Podakovanie za úrody zeme

Tak ako my kresťania, aj Izraeliti mali a svätili sviatky, počas ktorých ďakovali Hospodinovi za dary zeme. Viditeľné úrody v jesennom období boli dôkazom toho, že Pán Boh na svoje deti nezabúda. On veľmi dobre vie, čo potrebujeme aj pre svoju materiálnu existenciu. Kto iný by to vedel lepšie ako Ten, ktorý nás stvoril?

Aj ľudia, ktorí prichádzali za Pánom Ježišom, boli plní starosti o životné potreby – vrátane učeníkov. Pán im však jasne ukázal, aby sa nebáli o pokrm či odev. Pán Boh predsa vie, že to potrebujeme. Tak, ako sa stará o vtákov nebeských či poľné rastliny, postará sa aj o nás, ako to môžeme čítať v Lukášovom evanjeliu, s predpokladom, že my sami si určíme priority života. Ak budeme predovšetkým hľadať kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť, všetko, čo pre fyzický život potrebujeme, nám bude pridané.

Je veľa miest na zemi, kde ľudia nemajú základné životné potreby. V minulosti sa vyhlasovali zbierky napr. na kopanie studní v niektorých afrických krajinách. Pre nás je to, že by sme nemali pitnú vodu, niečo vzdialené. Chlieb na stole a ďalšie veci, na ktoré sme si zvykli ako na samozrejmu súčasť svojich životov. Aj keď mnohí ľudia ani u nás nemajú prebytok, predsa len zomierame od hladu či smädu. Vďaka darom zeme máme čo jesť, máme čo piť. Nie, nie je to samozrejmé. To všetko máme iba vďaka Božej milosti.

Toto všetko si uvedomovať znamená vzývať Hospodina, volať k Nemu nielen vo chvíľach núdze, ale aj kontaktovať sa s Ním stále. Tak, ako je normálne komunikovať s ľuďmi, komunikácia s Pánom Bohom by sa mala stať prirodzenou súčasťou nášho života. Nakoľko si uvedomujeme, že to nie je komunikácia s človekom, ale s Pánom a Kráľom svetov, nesmie chýbať príslušná úcta. Žalmista to označuje slovom „vzývanie“. Teda: súčasťou modlitby, rozhovoru s Pánom Bohom má byť určitá úcta, pokora, uvedomenie si výsady, že sa s touto Najvyššou bytosťou môžeme zhovárať, že Ju – ako nám to ukázal Boží Syn – môžeme oslovovať Otče náš. Aj to je dôvod na veľkú vďaku. Za pocit, že sme si blízki, v Kristovi najbližší. Vzývanie neznamená formálnu bohoslužbu. Kresťanstvo, podobne, ako židovstvo, nezriedka sklzálo na scestie formalizmu. Možno sa priveľmi zahľadelo na spôsoby svetských kráľovských dvorov. Ak však

hovoríme o Božom kraľovaní, treba si jasne uvedomiť, že nejde o ideálne kraľovanie v zmysle ľudského panovania, ale o vládu, ktorá premáha svet. Hovoríme síce o Božom kráľovstve, ale v skutočnosti ide iba o pokus ľudskými slovami pomenovať stav Božej nadradenosti a nášho vzťahu s Najvyššou bytosťou. Nakoľko si človek nevedel predstaviť tento obraz v rovine večnosti, musel aj Pán Ježiš použiť obrazy z ľudského sveta.

Jedným z charakteristických črt „dobrého kráľa“ je ochrana svojich poddaných. Je potom iba prirodzené, že ľudia si dobrého vladára vážia. Jeho prajné ruky na sytenie hladných, ochota poskytnúť im všetko, čo pre svoj život potrebujú, spravodlivosť a milosrdenstvo, vypočítanie ich prosieb, ochrana pred nepriateľom – to všetko má za následok prirodzenú lásku ľudu k svojmu Kráľovi. Už niet dôvodu na ustarostenosť, lebo Najvyššiemu kráľovi – Bohu, môžeme predkladať svoje žiadosti v modlitbách. Je to obrovská výsada, za ktorú zaplatil vlastnou krvou sám Boží Syn, Pán Ježiš Kristus.

Zvest' o tomto vzťahu je vo svete známa už dvetisíc rokov. Napriek tomu je veľa ľudí, ktorí to považujú za bájk, za súčasť starých mýtov. Tu platí výstraha, že Hospodin vyhladzuje všetkých bezbožných. To sú nie len tí, ktorí vedome Boha odmietajú, ale aj tí, ktorí zvest' evanjelia počuli či počujú, ale absolútne nerešpektujú pravidla života Božieho kráľovstva. Posolstvo tohoročnej vďaky za úrody zeme je jasné: je ním chvála Hospodinovi, ktorý sa o nás stará. Dáva nám všetko, čo pre život potrebujeme. Vzývajte Ho preto, že nás zo svojej lásky opatruje. „Nech každé telo dobrorečí Jeho svätému menu na večné veky“ – ako píše žalmista. Amen

Modlitba: *Milý náš Bože, ďakujeme Ti, že si nám požehnal to, čo pre svoj život potrebujeme. Veľká je Tvoja milosť, väčšia, než si zaslúžime, preto Ti so všetkými kresťanmi za ňu zo srdca ďakujeme. Zmiluj sa nad všetkými, ktorí trpia núdzu, daruj im z lásky pokrm pre telo, ale aj pre dušu. Vzývame Tvoje meno, Hospodine, Kráľu sveta, ochraňuj svoj ľud, ktorí Ti chce byť blízky. Ty ochrániš všetkých, ktorí Ťa milujú. Nezabúdaj na nás, vykúpených drahou krvou Tvojho Syna, stoj pri nás keď sa na nás chystá niečo zlé. Naše ústa chcú ohlasovať Tvoju chválu, nech každé telo dobrorečí Tvojmu svätému menu na večné veky. Amen*

Mgr. Vladimír Pavlík
evanj. farár

Buď verný až do smrti a dám ti veniec života

18. júna 2017 bolo konfirmovaných 9 konfirmandov (zľava): Matúš Matejka, Adam Kendra, Alexandra Guothová, Terézia Martiaková, Andrea Ilanovská, p. farár Vladimír Pavlík, Veronika Bukasová, Lenka Klocková, Samuel Betko, Daniel Galko

Konfirmácia je slávnostné prijatie pokrstenej mládeže medzi dospelých členov cirkevného zboru a to na základe dvoch predpokladov: potvrdenia krstnej zmluvy a osobného vyznania viery.

V Evanjelickom cirkevnom zbore a. v. v Závažnej Porube v tomto roku pristúpilo ku konfirmácii deväť štrnásťročných konfirmandov. Konfirmandi vyznali vieru a prebrali zodpovednosť za svoj duchovný život.

V duchu a pravde takto sa pomodlili: „Pane Bože, ďakujeme Ti, že si nás povolal k poznaniu Tvojho Ježiša Krista a utvrdil si nás vo viere...“

Služby Božie obsahovali aj Božie slovo s prosbou, aby konfirmandi získali múdre a chápané srdce, v ktorom je úcta a láska k Bohu. Kázeň „Daj svojmu sluhovi poslušné srdce...“ (Pre žiakov a študentov, ale nielen pre nich bola v plnom znení publikovaná v Porubských novinách č. 91, JÚN 2/2017.)

Večer Pánovu pri tomto sviatku prijal aj 13 „zlatých“ konfirmandov. Konfirmovali v roku 1967.

„Zlatí konfirmandi“ sa stretli po 50-tich rokoch (zľava hore): Ján Mikuláš, Dana Brtánová, r. Mikulášová, Milan Mikuláš, p. farár Vladimír Pavlík, Pavel Mikuláš, Zdeno Križka, (zľava dole): Viera Beňová, r. Bartánusová, Emília Dančíková, r. Lešťanová, Božena Jurečková, Vlasta Marková, r. Betková, Božena Bupalová, r. Valentová, Elena Agnetová, r. Jambrichová, Emília Klobušáková, r. Šuleková, Jozef Mikuláš

Pripomenuli si posviacku kostola

Pred osemdesiatimištyrmi rokmi (1933) chrám Boží v Závažnej Porube posvätil biskup Dr. Vladimír Čobrda. Kostol postavili občania svojpomocne za šesť mesiacov. Na službách Božích v nedeľu (10. septembra 2017) si domáci Cirkevný zbor ECAV pripomenul túto udalosť. V kázni zazneli aj tieto slová: „Chrám Boží nás čaká každú nedeľu i sviatok. Chceme, aby príbytok Božieho slova slúžil ľuďom v tej láske, v ktorej sme Boží a Kristovi...“

Chrámové spoločenstvo si súčasne pripomenulo tridsať rokov pôsobenia terajšieho kňaza Vladimíra Pavlíka. Jubilantovi sa prihovril starosta Pavel Beťko: „Oceňujeme vaše dlhoročné pôsobenie v našom cirkevnom zbore ďakujúc za posolstvo ducha, ktoré nám prinášate vo svojich kázňach. V zastúpení samosprávy Závažnej Poruby vám želáme veľa síl, zdravia a hojnosť Božieho požehnania...“ K slovám podakovania pridal obraz Závažnej Poruby a kytičku kvetov.

text: -dm- foto: Richard Macko

Školský rok otvorili v chráme

Služby Božie pred začiatkom nového školského roka sa konali v nedeľu 3. septembra 2017. Žiaci aj študenti v úcte a pravde prosili nebeského Otca, aby si po odpočinku a nabratí nových síl obľúbili školu a získali nové vedomosti, aby ich ochraňoval na tele i na duši, aby sa dobre pripravili na život, aby sa postavili na vlastné nohy a aby vo svojom duchovnom živote nachádzali cestu k Pánu Bohu, na nej zotrvali a nažívali v Jeho pravde. Prosili o dobrých učiteľov a láskavých rodičov. Prijali požehnanie a na záver si spoločne zaspievali nábožnú pieseň: „Pane, osviet svoju tvár a milosťou nás obdar! Žehnaj a ochraňuj nás v tento i budúci čas...“

text i foto: -dm-

Podakovanie a privítanie

Na sviatok svätých Petra a Pavla sme sa v kaplnke sv. Lukáša rozlúčili s dôstojným pánom kaplánom Mgr. Róbertom Gurčíkom. Za trojročné pôsobenie v našej farnosti mu aj toto cestou vyslovujeme za jeho kňazskú službu úprimné podakovanie. Jeho láskavý prístup, úsmevy i krásne kázne ostanú dlho v našich spomienkach. Za všetko Pán Boh zaplať.

Zároveň medzi nami vítame vdp. kaplána Mgr. Jozefa Dobroviča. Obom duchovným otcom vyprosujeme dobré zdravie, Božie milosti, dary Ducha Svätého a ochranu Panny Márie.

Hedviga Šarafínová

Slovo o knihe

S odstupom času dostáva sa vám, milá moja porubská verejnosť, druhá časť slúbenej knižočky Moja Závažná Poruba. Tak ako prvý diel aj druhý je obsahom viac faktografický.

Vždy bolo a aj ešte dnes je mojím záujmom sledovať dianie a životné osudy každej rodiny v Porube. Mať radosť z každého jej úspechu a úprimne spoliť, prípadne hľadať spôsob pomoci v jej zlých životných situáciách. Z tohto dôvodu si myslím, že je určená intímne viac naším žijúcim občanom pre oživenie spomienok na doby minulé a sprítomniť si dobu, ako to u nás volakedy bolo. V tomto kontexte potom istotne patrí aj tým generáciám a žijúcim príbuzným mimo vlastného rodného hniezda, roztrúseným po celom Slovensku. Ba dnes by som povedal všadeprítomnou globalizáciou Porubanom po celom svete. Je predsa prirodzené, že to čo je naše, len po našom túži vedieť a poznať.

Vždy od detstva ma zaujímala kronika dediny písaná naším ujom Jankom. No priblížiť ju v origináli verne ručne písaným krásnym písmom, je nie možné pre jej vek, ošúchanosť a opotrebovanosť. Preto, aby ste aj vy všetci mali z nej duchovný úžitok prial by som si, aby ju vlastnila každá rodina. Veď ide o dejiny nášho rodného hniezda, ku ktorému všetci lipneme a každý ho túži poznať. Písmo uja dôverne aj dnes poznám, a tak nebol problém, keď chuť bola.

1. časť

V nasledujúcej časti predstavujem osobu nielen kronikára, knihomoľa, literáta, ale v prvom rade človeka, ktorého som od malička poznal ako príkladnú stálicu človečenstva, dobroty, vernos-

ti Bohu a Jeho zásadám. A preto zostal v mojom živote najžiarivejším príkladom hodný jeho nasledovania.

Potom venujem pozornosť osobám minulosti, ale aj súčasnosti našej obce, ktoré mali a ešte aj dnes majú výrazný podiel na tvorbe duchovného, kultúrneho, ale aj hmotného dedičstva našej obce. V šírení jej dobrého mena vo svete. Viem s určitosťou, že je ich ďaleko, ďaleko viac ako som vymenoval. Veď je to nakoniec každý náš občan žijúci, ale už aj nežijúci, ktorý svojím čestným statočným a pracovitým životom šíril jej dobré meno a prejavuje mimoriadny záujem o svoje rodné hniezdo. Niet divu, že sa vo všeobecnosti všade hovorilo a ešte aj dnes radí: „To ber! To je z Poruby! To je dobrô!“

Po príchode a zoznámení sa s pokrvnými príbuznými žijúcimi v Amerike som sa pokúsil nájsť pramene našich predkov. Treba povedať, že je to nie výsledok skúmania a pátrania v Bytčianskych archívoch, ale z písomných, alebo ústne zachovaných pamäti našich predkov. Hlavne starého otca brata z nižšej Miša Beťku. Narodeného v roku 1871 cez povedané ujovi Adamovi. Ten bol naším rodinným kronikárom. Potom rodine Lukášikovej zo Sielnice a z pamäti už dnes nežijúcich ľudí našej rodiny.

2. časť

Konečná časť sa dotýka môjho života a je to, tak by som povedal, mojou spoveďou v prvom rade Všemohúcemu Bohu, ktorý je a vždy v mojom živote bol nad všetkými hodnotami môjho bytia. Nie som voľnomyšlienkar a ani sa nepasujem za múdreho. Vo svojich úvahách, alebo meditáciách sa v prvom rade opieram o rozlišovaciu schopnosť z doterajšieho poznania slova Božieho Biblie. Tá vždy - zdedené po predkoch - bola a je mojím každodenným chlebom ducha. Nebolo to vždy tak, kým som jej nezačal opravdove rozumieť. Keď váš pohľad bude diametrálne iný, ako ho ja tu interpretujem, verte mojej úprimnosti, že nikomu nevnučujem svoje názory a presvedčenie. Mojm úprimným prianím je len, aby ste sa bližšie zoznámili s Božími predsavzatiami s naším človečenstvom zapísaných v písme. V krátkosti povedané: „Kto mňa hľadá bude žiť.“ Alebo Jeho odkaz nad všetky zákony sveta: „Milovať budeš Boha z celej duše, sily a srdca svojho. A svojho bližného ako seba samého“. Viac nám v našom živote netreba. V tomto príkaze sú vyjadrené všetky Božie a svetské zákony a prorocká. Nech je toto odporúčanie alfou a omegou vášho života. Preto je aj mojím úprimným prianím pre každého z vás, ktorý berieš tento druhý diel mojej knižočky Moja Závažná Poruba k prečítaniu, nadobudnúť presvedčenie, že je to naozaj dobrá rada. Čítajte a hlavne rozjímajte nad slovom Božím, Bibliou.

Ďakujem za pochopenie.

Dušan Piatka

OKIENKO MŠ

MŠ je pripravená na školský rok

Školský rok 2017/2018 bol otvorený 4.9.2017 v dvojtriednej materskej škole s vyučovacím jazykom slovenským.

Nový školský rok sme začali s počtom detí 41, z toho dievčat 18. Kvalifikovanosť pedagogických zamestnancov 100%.

Počet detí v 1. triede	18
Počet detí v 2. triede	23
Počet predškolákov	10
Odklad školskej dochádzky má	2
Prijatých nových detí	11
Nevyhovené žiadosti o prijatie	0

Personálne obsadenie k septembru 2017

Meno a priezvisko pedagogického zamestnanca MŠ Závažná Poruba šk. rok 2017/2018:

Riaditeľka Katarína Jambrichová, 2. trieda
Učiteľka Mgr. Dana Čupková, 2. trieda
Učiteľka Lívia Fárniková, 1. trieda
Učiteľka Alena Guráňová, 1. trieda

Meno a priezvisko nepedagogického zamestnanca MŠ Závažná Poruba, úsek pedagogický
Školníčka Františka Kurajdová

Meno a priezvisko zamestnancov na úseku školskej jedálne pri MŠ Závažná Poruba šk. roku 2017/2018

Vedúca ŠJ Mária Jačalová
Hlavná kuchárka Milada Korčeková
Zamestnanec v prevádzke

Emília Križková
Zamestnanec v prevádzke
Martina Sabadinová

V týchto dňoch prebieha u detí v 1. triede s počtom 18 - adaptácia. Túto sa

• Zľava Mgr. Dana Čupková, Alena Guráňová, Ing. Pavel Betko, Katarína Jambrichová, Lívia Fárniková

snažíme deťom aj rodičom uľahčiť láskavým prijatím a príjemným prostredím. Naším cieľom bude doplniť rodičovskú starostlivosť, dosiahnuť, aby sa deti navzájom rešpektovali a dokázali pracovať v kolektíve a zároveň nepotláčať ich potenciál a individuálne potreby. Ich hlavnou činnosťou bude hra, ktorá ich bude rozvíjať a usmerňovať, pretože je najprirodzenejšou činnosťou detí.

V 2. triede hlavnou úlohou učiteľiek bude poskytnúť kvalitnú prípravu predškolákom na vstup do 1. ročníka základnej školy.

Čaká nás náročná práca, aby sme deti naučili trpezlivosti, pokoju, pokore a sústredenosti pri aktivitách a aby sme formou dopoludňajších a odpoľudňajších cieľených aktivít u detí rozvíjali logické myslenie, spisovnú slovenčinu, radosť z pohybu, správnu komunikáciu a rozvoj nielen IQ inteligencie, ale aj emocionálny rozvoj EQ, ktorý je veľmi dôležitý pre rozvoj osobnosti človeka.

Výchovno vzdelávací proces bude prebiehať v súlade s novým štátnym vzdelávacím programom, špecifické ciele sú rozpracované v (ŠKvP) školskom vzdelávacom programe pod novým názvom „Zvedavček“.

Výchovno-vzdelávacia činnosť a režim dňa budú organizované tak, aby vytvárali podmienky pre vývoj detí s prihliadnutím na vek, zdravotný stav a stupeň psychomotorického vývoja. Deti budú vedené k samostatnosti, zručnosti a ohľaduplnosti k ostatným deťom. Zameriavať sa budeme na dosiahnutie optimálnej emocionálnej, sociálnej a kognitívnej úrovne ako základ pripravenosti na školské vzdelávanie a na život v spoločnosti.

Naďalej budeme do priestorov MŠ pozývať zamestnancov NAPANT-u, Horskéj záchrannej služby, DPZ, zamestnancov mestskej a štátnej polície, divadelné súbory, ľudí s darom reči, spevu a šikovných rúk, aby sme rozvíjali potenciál detí aj poznáním.

Empatiu budeme naďalej rozvíjať návštevou DSS, Jednoty dôchodcov.

Pohybové zručnosti a radosť z pohybu budeme rozvíjať systematickým cvičením a to nielen každý deň v MŠ, ale aj podľa harmonogramu 3x v telocvični obce, účasťou na lyžiarskych kurzoch – zjazdové a bežecké lyžovanie, plaveckou prípravou, turistickými vychádzkami a tiež doplnkovou činnosťou popoludní pri cvičení s prvkami gymnastiky a pri oboznamovaní detí s cudzím jazykom anglickým.

Využívať budeme ATP-areál telesného pohybu, multifunkčné ihriská a prírodné prostredie.

V rámci kontinuálneho vzdelávania a cez projekty sa deti oboznámia s volejbalom, tenisom, basketbalom.

Plánovanými vychádzkami a besedami s pracovníkmi NAPANT-u a lesnými odborníkmi, budeme viesť deti k poznávaniu okolitej prírody.

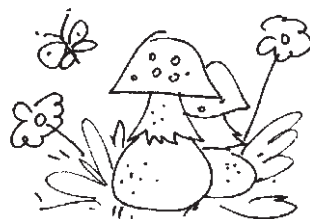
Pozornosť sústredíme na rozvíjanie komunikačných schopností, predčítateľskej gramotnosti, grafomotoriky, environmentálnej výchovy a výchovy k zdravému životnému štýlu.

Angažovať sa budeme v kultúrnom živote obce, kde častými vystúpeniami pred verejnosťou deti získajú odvalu a oboznámia sa aj s tradíciami a zvykmi.

Budeme viesť deti čítať a vážiť si kultúrne dedičstvo našich predkov, ale prejavovať aj úctu k sebe samým, rodine a okoliu. Na záver dakujem všetkým zákonným zástupcom, priateľom školy, pedagógom, zamestnancom obce a všetkým ľuďom z obce, ktorí nás podporujú a pomáhajú nám.

Prajem všetkým veľa zdravia, rodinnej pohody a veľa pekných chvíľ.

Katarína Jambrichová, riaditeľka MŠ

Čo rodičia vybudovali, deti potešilo

V školskom roku 2016/2017 sa rodičia detí z MŠ rozhodli skvalitniť voľnooddychový čas detí tým, že im zakúpia novú preliezku do školskej záhrady. Najprv však bolo potrebné pripraviť terén. Šikovní brigádnici všetko zariadili. No a výsledok bol zaručený. Za dobrovoľne vyzbierané prostriedky rástla nová radosť pre deti, ktorá spĺňa všetky parametre moderného detského vybavenia.

Materská škola slávila

• Budova materskej školy odovzdaná do užívania v roku 1972 (pohľad z južnej strany)

V tomto roku si Materská škola v Závažnej Porube slávnostne pripomenula 45. výročie svojho vzniku.

Pripomenula si obdobie, keď sa obyvatelia obce zjednotili v dobrej myšlienke, dohodli sa, vysúkali rukávy a spoločne v „akcii Z“ postavili dnešnú podobu budovy. Tá za 45 rokov svojej existencie nesie stopy rukopisu viacerých riaditeľiek. Tou prvou v novej budove bola nedávno zosnulá riaditeľka Emka Brósková. Po nej funkciu prevzali: Lýdia Jambrichová, Elena Mikulášová a Katarína Jambrichová – terajšia riaditeľka MŠ. Rukami a láskou pani učiteľiek prešlo za ten čas odhadom okolo 1200 detí troch generácií rodičov. Aj v súčasnej dobe je materská škola plne vyťažená. Dve triedy naplňa 41 detí, o ktoré sa starajú štyria pedagogickí zamestnanci, pani školníčka a štyria zamestnanci školskej jedálne.

Súčasťou materskej školy je aj záhrada, v ktorej deti relaxujú a trávia čas pobytu na čerstvom vzduchu. Vždy však nevyzerala tak ako dnes. Pôvodne z ovocnej záhrady sa menil jej vzhľad aj účel stále viac zameraný na potreby detí. A práve v tomto roku sa rodičia detí dobrovoľne rozhodli urobiť zbierku finančných

prostriedkov na zakúpenie novej certifikovanej preliezky spĺňajúcej všetky kritériá. Práve táto bola zlatým klincom osláv. Pred samotnou oslavou sa dobrovoľní darcovia stretli v záhrade, kde slávnostne prestrihli stuhu a tak preliezku uviedli do užívania. Oslava pokračovala vystúpením detí v sále kultúrneho domu. Program si pozreli nielen rodičia detí, ale aj hostia – bývalí zamestnanci materskej školy.

Záver patril predškolákovi, ktorí si z rúk pána starostu Ing. Beťku slávnostne prevzali osvedčenie o tom, že môžu postúpiť ďalej a sú schopní plniť povinnosti základnej školy.

Alena Guráňová, učiteľka MŠ

• Slávnostný program detí, venovaný výročiu budovy školy

Štedrí darcovia sa stretli v školskej záhrade, kde slávnostne prestrihli pásku a preliezku pre deti uviedli do užívania, jún 2017

Básne

Katarína Devečková

* * *

Ranný verš

*Každé ráno čerstvý verš
ako maslo na chlieb trieš
slovom papier polahky
pokým sa von rozvidní.*

*Počuť uchom neslýchané,
vidieť okom nevidané,
cítiť srdcom každý kút-
toto nesmiem zabudnúť.*

*Zapísať ho rannou rosou,
prejsť sa v tráve nohou bosou,
sahnúť za dom v chládku,
vrátiť otca, matku.*

*Niet nad ranný verš,
vychutnať ho vieš.
Vonia detstvom, domovom,
aj života pokorou.*

*Každé ráno v lete verš...
Keď si doma,
keď to chceš,
keď si sám
a je ti smutno,
keď ti je aj nie je ľúto,
keď neplní sa ti sen,
ulaví sa veršom, ver!*

* * *

Ticho pred búrkou

*Ticho rána.
Váha vzduchu
dosahuje ranný top.
Pozrieš hore-
zlovestný je nad dedinou
zeme strop.*

*Nad horami hromy
rozhovory vedú.
Vietor hladí stromy,
čochvíľa je to tu!*

*Domy mlčky vyčkávajú,
cesta ešte drieme.
Cez opar sa ranné slnko
ponad humná derie.*

*Horou prešla búrka ranná,
nezapršal dážď.
Na nebi už barančeky
začali sa pásť.*

ŠKOLSKÉ ZRKADIELKO

**Školy opäť
ožili, začal sa
nový školský rok**

Štátna hymna Slovenskej republiky slávnostne otvorila nový školský rok aj v Základnej škole Milana Rúfusa v Závažnej Porube.

Riaditeľka školy Mária Boltižiarová privítala nových prváčikov, pozdravila žiakov i rodičov. Privítala aj hostí, ktorí sa svojou prítomnosťou podieľali na otvorení školského roku. Privítala starostu Pavla Beťku a za rodičov Andreu Hodžovú a Petru Mišíkovú. Školu bude v tomto šk. roku navštevovať 53 žiakov. V príhovore uviedla: „Čas oddychu vystrieda desaťmesačné pracovné tempo ako pre žiakov tak aj pre učiteľov a rodičov. Nebudeme sa učiť pre známky, ale pre vedomosti. Všetka činnosť bude vychádzať zo Školského vzdelávacieho programu s dôrazom na telesnú zdatnosť, čitateľské zručnosti a mimoškolské aktivity. Štvrtákom pribudne nový predmet Hrdinovia dejín.“

Starosta Pavel Beťko zaželel žiakom dobré známky, kvalitné vedomosti, dobrých učiteľov a láskavých rodičov. Ako zriaďovateľ školy vyhlásil: „Čo je v našich silách splníme a zabezpečíme, aby prevádzka školy bola bezproblémová.“ Zúčastnil sa aj otvorenia školského roku v materskej škole a spolu s pedagogickým zborom sa vyfotografoval. Túto školu bude v tomto roku navštevovať 43 detí. Všetkým zaželel dobré zdravie, silu, pracovnú pohodu a hodne úspechov pri výchove tých najmenších.

Naši prváčikovia

• „Tešíme sa na školu a pani učiteľku,“ povedali prváci.

Letné prázdniny sa už nenávratne skončili a žiaci našej školy si 4. septembra opäť zasadli do školských lavíc, kde opäť načerpajú nové vedomosti. Prvý školský deň bol pre všetkých dôležitý, no najdôležitejší bol pre našich prváčikov, ktorí s veľkým nadšením a zvedavosťou prekročili brány školy a sadali si do svojich lavíc po prvýkrát. Ešte predtým ich všetkých 13 pani riaditeľka Mgr. Boltižiarová spolu s pánom starostom Ing. Beťkom slávnostne privítali do ich školskej rodiny. Zoznámili sa s ich novou triednou učiteľkou Mgr. Kateřinou Jelínkovou, ktorá im odovzdala „Uvítací list prváka“. Nám zostáva zapriať im len veľa úspešných krokov v novej škole, aby všetky povinnosti zvládli, a najmä, aby sa v novej škole cítili príjemne.

Petra Mišíková

• Rodičia na slávnostnom otvorení školského roka 2017/2018

Školský rok 2017/18 je v plnom prúde

V našej základnej škole zasadlo do školských lavíc 54 žiakov v štyroch samostatných triedach. Triednymi učiteľkami v jednotlivých ročníkoch sú: Mgr. Monika Štrkolcová,

Mgr. Bohdana Bobáková, Mgr. Kateřina Jelínková, Mgr. Zuzana Hlavnová. Školský klub detí s počtom detí 51 vedie Mgr. Oľga Džúrová, ktorá vyučuje v škole Anglický jazyk. V tomto školskom roku sme na vyučovanie katolíckej náboženskej výchovy uviedli nového pána kaplána Mgr. Jozefa Dobroviča a privítali pána farára Mgr. Vladimíra Pavlíka, ktorý vyučuje náboženstvo Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania. Na škole pribudla pozícia asistenta učiteľa.

Z noviniek, ktoré sme zaviedli je nový predmet Hrdinovia dejín v štvrtom ročníku, kde sa deti oboznámia s osobnosťami svetových dejín a ich prínosom pre človeka. V druhom ročníku na podporu čitateľských zručností slúži predmet Lienka Školienska. Naša škola zrealizuje testovanie pohybových predpokladov žiakov 1. ročníkov ZŠ, čo má prebiehať v mesiaci október na vybraných školách v rámci celého Slovenska. Škola je zapojená do viacerých projektov, súťaží... V súčasnosti prebieha plavecký kurz pre žiakov 3. a 4. ročníka. K tomu pre všetkých žiakov našej školy pripravujeme pobyt v prírode

Deti sa okrem školských povinností môžu tešiť na pestrú záujmovú činnosť a veľa mimoškolských aktivít pripravených zo strany rodičov i pedagógov. Novinkou je záujmový útvar s názvom Zdravý spôsob života. Jeho náplňou bude zamyslieť sa a realizovať zdravý životný štýl v strave, množstve pohybu a pobytu na čerstvom vzduchu a aktivít s cieľom prevencie civilizačných chorôb.

Tešíme sa na spoluprácu s družbovými školami v Poľsku a v Čechách v obci Bohuslavice. Prvé stretnutie našich detí sa uskutoční 5. a 6. októbra 2017 na pozvanie neďalekej Základnej školy Jozefa Tischnera v Rogoźniku v Poľsku.

V tomto období je už školský rok rozbehnutý a my vám chceme všetkým popriať veľa vzájomnej spolupráce, podpory a tolerancie, aby bol pre nás všetkých úspešný.

Mgr. Mária Boltižiarová, riaditeľka
ZŠ MR v Závažnej Porube

Po prázdninách o prázdninách...

Boli sme s mamkou u tety Oliny. Prišli sme a hneď nás zobrali do reštaurácie na dobrý obed. Potom sme sa šli kúpať, plávali sme a sedeli v bublinkách.

Bol som aj v Chorvátsku s ocinom. Ubytovali sme sa tam na týždeň. Kúpali sme sa v mori. Potápal som sa. Bola tam zábava. Chodili sme do reštaurácie. Dal som si hranolky. Jeden deň sme šli do Ninu, kúpať sa. Dosť často som plával a potápal sa. Videl som živého kraba. V Chorvátsku sa mi páčilo a rád by som sa tam vrátil.

Alex Húska, 4. ročník

Týždeň v Bulharsku

V deň mojich menín sme odlietali do Bulharska. Pristáli sme v noci. Na druhý deň sme boli celý deň na pláži. Videli sme aj medúzu. Na tretí a štvrtý deň nám pršalo, tak sme boli v hoteli. Posledný deň sme boli na pláži a viali zelené vlajky. Boli asi metrové vlny a zrazu prišla asi dvojmetrová vlna, maminu nechala tak a mňa odplavila až k brehu. V utorok večer sme odlietali domov. Z dovolenky mám iba dobré zážitky :)

Jakubko Kubovčík, 4. ročník

Prázdniny u starkej

Slniečko vysoko a silno svietilo, to znamenalo, že už je leto. Pre nás školákov začínajú vytúžené prázdniny. Začiatok bol smutný lebo sestra Sofia si na konci školského roku zlomila ruku. Dohodli sme sa s Natálkou, že ideme prázdninovať k starkej. Neviem ako dlho sa tam zdržím. Zabalila som si toho dosť aj na celé prázdniny. Krásne sú rána keď ma nebudí budík, ale treba aj vstať. Ráno sme starkej pomohli dať zajacom, aby som sa potom mohla hrať. Najradšej sme spolu lúštili osemsmervky. Horúce dni sme sa s Natálkou najradšej schladzovali v potoku. Dni sa veľmi rýchlo míňali, ani sme si neuvedomili ako to letí. Najstaršia sestra Dianka brigádovala na Mare, tak sme sa rozhodli, že ju pôjdeme pozrieť. Liptovská Mara je ako naše slovenské more. Super sa tam kúpe. Prišli aj upršané dni, ktoré sme trávili hraním pexesa, aby sme nevyšli z cviku tak sme sa hrali meno, mesto, zviera, vec. Po upršaných dňoch sme sa so starkou vybrali na hríby. V lete boli samé výstrahy pozor na medvede, ale bolo tam viac ľudí ako dreva, tak sme sa nemuseli báť. Prešla polovica prázdnin a Sofia išla na kontrolu s jej zlomenou rukou. Sadru jej dali dole, konečne sme mohli ísť na Liptovskú Maru všetci aj Sofia. Sama som zvedavá, kedy si dá tie

kolieskové korčule na ktorých si zlomila ruku. Leto je stále horúce a jedno nedeľné ráno nám mama povedala, že ideme do Liptovského Jána na kúpalisko. Bolo tam super aj keď voda bola dosť studená, ale tam bolo super. Starká nám čoraz častejšie opakovala Klaudia už si to musíš urobiť : čítaj ... Bol to pre mňa stres a tak som jej na to povedala : Starká ešte sú prázdniny...

Klaudia Brziaková, 4. ročník

Jedného dňa som išiel do Maďarska. Išiel som s maminou a bratom Peťom, kamarátom Oliverom a jeho otcom a mamou. Po ceste sme pozerali filmy. Keď sme prišli do privátu, začala sranda. Bohužiaľ nešla wifi. V prvý deň bol veľký lejak. Sedeli sme v reštaurácii. Rodičia si mysleli, že stihneme prebehnúť na privát. Veľmi sme zmokli, tak ako nikdy predtým. Vyzerali sme ako keby sme vyšli zo sprchy, mokri ako myši. V tej veľkej vode sme ešte kolobežkovali. Na ten zážitok nikdy nezabudnem.

Marek Hodža, 4. ročník

Dovolenka v Maďarsku

Začal sa deň, na ktorý som sa tešil celé prázdniny. Cestujeme na dovolenku do Stúrova. Po štyroch hodinách cesty sme dorazili do cieľa. Navštívili sme kúpalisko Vadaš a Aquasziget v maďarskom Ostrihome. Ďalší deň sme strávili v Tropikáriu, Odseanáriu a ZOO v Budapešti. Prehliadli sme si najväčší kostol Maďarska Ostrihomskú baziliku. Veľmi sa mi páčil aj most Márie Valérie vedúci cez Dunaj. Po Dunaji sme sa plavili na lodi Balu. Navarili sme si fajn guláš a vykúpali v džakúze. Vadili mi len cikády, ktoré ma rušili celú noc.

Miško Hollý, 4. ročník

Prázdniny v Chorvátsku

16. augusta sme sa pobalili a išli sme s babkou, Nikou, Zuzkou, Dominikom, Dominikovou starkou a otcom do Chorvátska do Baška Vody. Išli sme dosť dlho dokým sme nezastali pri križovatke v reštaurácii pri Šahách. Dal som si tam horúcu čokoládu. Potom sme išli cez Maďarsko po diaľnici až do Budapešti. V Budapešti sme išli do Tropikária. Najviac sa mi tam páčil podmorský tunel. Ďalej sme pokračovali v ceste. Ráno sme už konečne prišli do Baška Vody. Vybrali sme veci

z auta a išli sme na recepciu. Keď sme si odložili kufre, tak sme sa išli pozrieť na pláž. O 14:00 sme sa išli ubytovať. Najviac sa mi páčilo keď bol veľký príliv. Vtedy prišli veľké vlny a zvalili ma z nafukovačky. Bola to výborná dovolenka.

Miško Bardy, 4. ročník

Moje leto

Moje prázdniny sa začali u Mareka. Hrali sme sa na x-boxe jednu hru. Potom prišiel Miško Mišík. Hrali sme sa inú hru. Potom po mňa prišla mamina. Povedala mi, že pôjdeme na Ukrajinu. Ja som sa tešil lebo som chcel uvidieť starých rodičov. Cesta trvala dva dni, kým sme prišli ku našej bytovke. Boli sme navštíviť aj prastarkú. Bolo to super. Mój ocko povedal že pôjdeme ku krstnému. Keď sme prišli oco otvoril dvere, ale nikto tam nebol. Krstný bol v letnom domčeku. Veľmi sa potešil že sme prišli. Spolu sme grilovali, hrali futbal a strieľali zo vzduchovky. Bol to najlepší víkend na Ukrajine.

Mykola Havryshchuk, 4. ročník

Letné prázdniny

Letné prázdniny som strávila u starkej v Malatínach. Tam som sa hrala s mojou sesternicou Sofi. Tiež sme si lakovali nechty. Ešte sme aj boli na trampolíne. Užila som si to tam. Bola som aj s Livkou v ZOO. Bola to zábava. Zažili sme aj 5D kino. Bolo to strašidelné. Na mňa vyletel žralok a na Livku ryba. Ešte sme boli v Bulharsku s rodičmi aj s bratom Paťkom. Páčilo sa mi tam. Cez deň sme sa boli kúpať v mori. Bolo tam dobre. Navštívila som aj druhú starkú. Tam som sa hrala s Miškou. Tiež tam bolo super.

Natálka Kráľová, 4. ročník

Prázdniny

Začiatok prázdnin sme si užívali na Liptove. Navštívili sme Bešeňovú a Tatralandiu. Prázdniny pokračovali dovolenkou v Chorvátsku. More bolo nádherné. Dúfam, že sa tam ešte vrátim. Po návrate zo zahraničia sme boli na každoročnej stanovačke s partiou. Zvyšok leta sme strávili výletom na Popradské pleso. Už teraz sa teším na ďalšie letné prázdniny.

Tomáš Vretenár, 3. ročník

Najlepšie leto v Maďarsku !!!!!!!!!!!

Jedného dňa mi mamina oznámila, že ideme s kamarátmi na dovolenku do Maďarska. Hurááááá!!! Zakričala som, odvtedy som sa vypytovala maminky: Mami a kde? A aké apartmány? Aká ulica? A aké číslo domu. Mamina odpovedala: ulica Tompa 28 Hajdúszlobosló. Čoo? Nevedela som to vysloviť. Keď sme tam dorazili všimla som si jeden billboard že neďaleko je najväčší aquapark v celej Európe, tak sme sa rozhodli, že tam ideme na kolobežkách. Ja som si tam kúpila 3 nafukovačky, prvá bola moja najobľúbenejšia, lebo bola

v tvare pizze. Asi dve hodiny som ju nafukovala, lebo mala 4 metre. Vo vode sme sa hrali s chalanmi, že je to naša námornícka loď. Celý deň sme šantili v bazénoch a na tobogánoch. V ten deň mi mamina povedala, že zajtra ideme do Tropikária v zoo. Tento deň bol najlepší.

Sabinka Berešíková, 4. ročník

Moje prázdniny

Na konci prázdnin som konečne po roku išla na dovolenku. Bola som v Bulharsku aj s maminou a teraz aj so starkou. Keď sme doleteli do Bulharska, tak som bola šťastná lebo mi mamina ešte v lietadle povedala, že sme v Bulharsku jedenásť dní. Celú dovolenku sme sa prechádzali a nakupovali. Domov sme išli s plnými kuframi. Dva dni z jedenástich som mala črevnú chrípku. Ja som si tam kúpila teplákovú súpravu a dvojce legín. Bola to zatiaľ najlepšia dovolenka.

Viki Baňárová, 4. ročník

Tretí týždeň som bol na prázdninách u starkej. Pomáhali sme so sestrou ukladať uhlie do kotolne. V stredu sme umývali starkej psa, v sobotu sme sa išli kúpať na Horec. V tento deň som dostal defekt. Na druhý deň som zomkol.

Tomáš Klocok, 2. ročník

Môj prvý týždeň som šiel na prázdniny k tete a ujovi. Spolu sme sa hrali a veľa sa smiali. V utorok som šiel k starkej v Podturni. Pomáhal som jej na záhrade nosiť kamene. V stredu som bol s rodičmi a Miškou na výlete v spišskej ZOO. Bolo tam super, veľmi sa mi tam páčilo. Videl som tam medvede, pumu, leva, opice, tigre, ťavú, vtáky, plazy, pirane, pštrosa. Potom sme sa vybrali na Spišský hrad, kde sme sa pofotili a kúpili sme si na pamiatku magnetku a náramok.

Samuel Libák, 2. ročník

Ráno som sa zobudil a išiel do Závažnej Poruby ku starkej. Prišla k nej na prázdniny aj sesternica Anetka. Hrali sme sa spolu, skákali na trampolíne a vystrájali v bazéne. Starká nás pozvala na zmrzlinu. Upekla nám chutný koláč.

Alexej Kuzma, 2. ročník

Posledný týždeň prázdnin sme začali návštevou zábavného parku Rabkoland. Bolo tam veľa zábavy. Pri návšteve Štrbského plesa sme sa previezli zubačkou. Potom sme sa člnkovali na jazere. Týždeň sme ukončili filmovým predstavením.

Lucia Niňajová, 2. ročník

V ríbezliach som našiel slimáčky. Dal som im mená Evka, Filipko, Jurko, Branko, Alex, Samko a Sofia. Evka a Branko boli malí a Jurko najväčší. Dal som ich do fľaše a dal som im šalát a vodu. O tri dni som ich vypustil.

David Antonelli, 2. ročník

Môj otec klampiar

Ján Beťko, klampiar
* 12. októbra 1912
† 22. septembra 1988

Už vám niekedy robili oplechovanie strechy, montáž odkvapov, alebo žlabov? Pokiaľ áno, mali ste možnosť vidieť prácu klampiarov. Hlavnou doménou tohto remesla je práca s plechom, ktorá tvorí širokú škálu zručností. Práca s plechom (pokrývanie, oplechovanie komínov, balkónov), to nie je len ohýbanie alebo odkvapy. Šikovný klampiar musí venovať pozornosť aj technologickým normám a zároveň mať v rukách osvedčené postupy starších remeselníkov. Musí byť odvážny a pozorný, veď pracuje vo výškach. Aj malá nepozornosť môže priniesť fatálne následky. Kronika Závažnej Poruby zaznamenala troch klampiarov staršej generácie: Ján Beťko, Milo Medľa (Súdok) a Ján Šarašin. Z mladších Ján Mudroň. V súčasnosti sa tohto remeslu v našej obci nevenuje nikto.

Rodičia vychovali osem detí

Beťko Ján sa narodil v rodine Mateja Beťka a Zuzany, rodenej Čungovej. Otec bol murár, mama domáca. Rodičia vychovali osem detí. Štyria chlapci, štyri dievčatá. Doba bola tvrdá. Deti rodičom pomáhali ako sa dalo. Oco chodil na múračky do Budapešti, mama bola chorľavá a odkázaná na pomoc detí a rodiny. Syn Ján nastúpil za učňa do Popradu, kde sa u Maximiliána Rotha za tri roky 1927 – 1930 vyučil za klampiarskeho tovariša. V tejto firme pracoval až do roku 1934, kedy nastúpil na vojenskú službu. Od roku 1936 bol zamestnaný ako klampiarsky tovariš v Ružomberku, neskôr v Liptovskom Mikuláši v klampiarskom závode.

Klampiarova rodina

Roku 1941 sa oženil s Máriou Piatkovou (skupinárka). V manželstve sa im narodili dve deti. Syn Ivan a dcéra Mílada. V čase vojny prešiel neľahkou skúškou života. Na mobilizačnú vyhlášku narukoval ako vojak do Slovenského národného povstania. V horách bol až do novembra 1944. Na Starých horách bol ako vojak Slovenskej armády zajatý a prevezený do Ružomberka. V kasárňach potrebovali klampiaru,

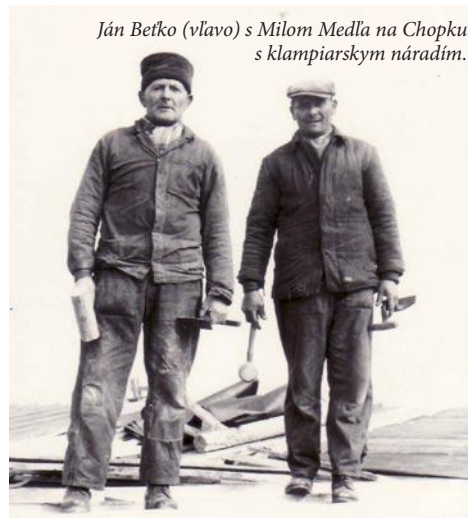

• Ján Beťko s manželkou Máriou. Mária Beťková je Závažnej Porube známa ako skupinárka, alebo klampiarika.

tak sa vyhol transportu do koncentračného tábora. Vďaka svojmu remeslu prežil a tu dočkal koniec vojny.

Najskôr živnostník, potom zamestnanec

Po skončení vojny si ako živnostník v roku 1945 otvoril vo Vrbici klampiarsku dielňu a pracoval už ako klampiarsky majster. U neho sa vyučili za klampiarov: Milo Medľa a Ján Šarašin zo Závažnej Poruby. Porubania spoločne pracovali na pokrývaní striech. V tom čase stavali Textilku v Liptovskom Mikuláši a tu pokryli celú strechu. Plechom pokryli aj viac priemyselných objektov v Liptovskom Mikuláši. Bola to tvrdá robota, hlavne v zime a stále na kolenách.

Ján Beťko (vľavo) s Milom Medľom na Chopku s klampiarskym náradím.

V roku 1950 prišlo znárodnenie. Zoberali im stroje a dielňu museli zatvoriť. Zamestnanie našiel u Pozemných stavieb Žilina, kde spolu s Milom Medľom pracovali ako klampieri. Pokrývali novopostavené budovy v Jasnej a na Chopku. Zachovala sa aj spoločná fotografia z tohto miesta.

V tomto podniku pracoval až do roku 1972, kedy odišiel ako šesťdesiatročný do dôchodku.

Je známe, že nie jeden dom v Závažnej Porube postavený v rokoch 1950 - 1980 plechom opatril uznávaný majster Ján Beťko. Rozprávali sme sa s jeho prácou a ten rozhovor nám robil dobre. Čo sľúbil, to splnil a spravil. Kvalitne a odborne. A tak rukopis jeho práce zostal nielen v našich spomienkach, ale aj na stavbách rodinných domov v Závažnej Porube. V pamäti zostane jeho skromnosť, ochota pomôcť rodine, priateľom, blízkym i susedom.

Beťko Ján – klampiar mal syna Ivana, Ivan dvoch synov a synovia troch chlapcov. Takže náš rod, rod Beťkovcov – klampiarov, naplnený hrdosťou na otca, starého otca zostáva stále medzi vami.

Ivan Beťko, syn
Foto archív rodiny

Poznámka redakcie:

Spomienku na otca Ivan Beťko napísal v piatok 1. septembra 2017. V nedeľu 3. septembra 2017 nás predišiel do večnosti. Ivan nás navždy opustil, ale spomienka na rodinu klampiaru sa vďaka autorovi týmto príspevkom zachovala. Pre redakciu pripravil aj fotografie z archívu rodiny.

Motorka. Dopravný prostriedok? Nie. Vášen!

Pri Zemplínskej šírave sa stretli motorkári

Štyri dni plné zábavy, hudby, súťaží, výjazdov a priateľských stretnutí.

Motozraz Sveta motocyklov na Slovensku sa stal doslova legendou. K brehom Zemplínskej šíravy každoročne dorazia tisícky motorkárov nielen z okolitých miest, ale aj z celého Slovenska a z mnohých krajín Európy. Okrem „susedov“ z Poľska, Čiech, Maďarska chodia sem aj motorkári zo vzdialenejších krajín ako je Francúzsko, Holandsko, Nemecko, či dokonca z Veľkej Británie. Lákadlom podujatia sú predovšetkým spoločné stretnutie ľudí, pre ktorých sú motorky vášň i záľuba, ale samozrejme aj skvelá zábava. V roku 2017 sa Motozraz Sveta motocyklov konal 17. - 20. augusta a zúčastnili sa ho aj porubskí motorkári.

• Po Porube na motorke

Nezáleží na motorke, dôležité je prísť

A tak sme sa s porubskými motorkármi stretli po návrate domov, spoločne odfotografovali a porozprávali o tom, čo všetko zažili a skúsili na tohtoročnom zraze. Prvý sa rozhovoril Richard Macko: „V tomto roku sa konal v poradí už 17. ročník. Zrazu sa zúčastňuje od 4 – 6 tisíc motorkárov. Nezáleží na motorke, aká je, dôležité je, že príde jej majiteľ. V tomto roku prišlo 4 658 motocyklov,“ a pokračoval, „ubytovanie sme našli pod holým nebom. Stany sme si rozložili na našom oblúbenom mieste, kde sa pravidelne stretávame už 9 rokov. Partia je zocelená, veď sme všetci chlapi z Poruby a moto - výlety spolu zažívame aj mimo Zemplínskej šíravy, keď nám to dovoľí čas, alebo počasie. Medzi stálych motorkárov našej partie patria: Majko Hladký, Vladko Piatka, Richard Macko, Anton Kováč, Jozef Tršťan a Jarko Križka. Netreba za-

budnúť ani na ďalších porubských motorkárov, ktorí sa tiež zúčastňovali tohto najväčšieho motozrazu, keď im to čas a pracovné povinnosti dovolili. Sú to: Jurko Mikuláš, Karol Rúfus, Karol Vyskočil, Jozef Hladký, Michal Jambrich a Peter Mikuláš.“

Ale aby sme sa vrátili k programu... Pravdu povediac spať nebolo kedy. Program bol nabitý, spať sme nestihli, aby sme o nič zaujímavého neprišli. Veď sme nemerali cestu na toto stretnutie preto, aby sme spali, ale niečo zažili, porozprávali sa s kamarátmi a chvíle stretnutia vyplnili príjemnou zábavou“ poznamenal Martin Hladký a chlapi s úsmevom prikyvujú.

Kolóna motoriek merala 7 km

Bolo to len stretnutie, či o niečo viac? Dozvedáme sa, že sa okrem stretnutia ľudí blízkych záujmov konal aj bohatý a veľmi pestrý program. Organizátori si naozaj dali záležať. Konala sa celá séria koncertov, rôzne súťaže o zaujímavé ceny, napríklad jazda zručnosti. Najväčšiemu záujmu sa tešila veľkolepá spanilá jazda do Michaloviec na Námestie slobody, či cesta okolo Zemplínskej šíravy. Ktorá akcia vás v tomto ročníku oslovila svojou atraktivitou? Bola to prvá spoločná jazda naplánovaná na štvrtkový večer so štartom o 18. hodine. Cieľom bola obec Krčava. Tu bolo pripravené občerstvenie a pamätný odznak pre účastníkov tejto nočnej jazdy. Kolóna motoriek bola

• Motozraz Sveta motocyklov

dlhá až sedem kilometrov a do cieľa dorazila o deviatej večer. Motorky odstavili a potom nasledoval privítací drink, zložovanie prvej tomboly. Vzápätí ponúkla svoj koncert Karpina, nasledoval strip show (veď tam boli poväčšine chlapi) a noc zavŕšila kapela Ramstein.

Motorkári darovali krv

V piatok účastníci darovali krv, za čo prevzali od organizátorov pamätný odznak. Potom sa konali Majstrovstvá Slovenska v hode mobilom do diaľky. Po zábavnej časti nasledovalo posvätenie motoriek. Motorky posvätil kňaz, bývalý motorkár. Mnohých oslovila aj výstava historických motoriek, či slávnostný pochod kuchárov, čo dokázali po štyri dni nasýtiť takmer päť tisíc hladných chlapov.

Ohňostroj a rockotéka

Na druhý deň sa konali Majstrovstvá Slovenska v šprinte motoriek. Po ohňovej show nasledovala súťaž Miss mokré tričko. A to chlapov oslovilo, žiadali „repete.“ Vo večerných hodinách účinkoval POLEMIC. Po veľkolepom ohňostroji nasledovala Rockotéka do skorých ranných hodín. Nuž čo k tomu pridať. Keby som mal motorku, určite si pomyslím ne jeden chlap, tak tam určite prídem. Bola to slávnosť a radosť zo života v jednom. „Len, aby sa nič zlého neprihodilo na ceste domov,“ povedali si pred odchodom. Opatrnosti nie je nikdy dosť. Zvlášť vtedy, keď sa človek vezie na dvoch kolesách poháňaných silným motorom. A na záver Richard Macko dodáva: „Na motorku nikdy nie je zlé počasie, iba zle oblečený motorkár.“

text: Dušan Migala

Foto: -dm- a archív

• Porubskí motorkári pre Obecným úradom v Závažnej Porube, august 2017

• Zľava: Martin Hladký, Jozef Tršťan, Vladimír Piatka, Richard Macko, Anton Kováč, Jaroslav Križka. Do rodiny porubských motorkárov ďalej patria: Juraj Mikuláš, Karol Rúfus, Michal Jambrich, Tomáš Niňaj, Karol Vyskočil, Peter Mikuláš

Na dvoch kolesách krížom krážom po Maroku

Cestami, necestami, mestami, kaňonom, po púšti, cez pohorie Atlas

• Zlava Matúš Švanda (korene má v Z. Porube, stará mama Darina Šúleková), Jozef Tršťan, Anička Vallová

V marci tohto roku navštívila Maroko trojica mladých ľudí zo Závažnej Poruby. Ako dopravný prostriedok si vybrali motorky. Za štrnásť dní prešli viac ako tri tisícky kilometrov. Po návrate domov sme sa stretli s mladými cestovateľmi. Veľmi ochotne sa podelili so svojimi zážitkami z tejto exotической krajiny.

Hop na motorky a ide sa

Náš rozhovor sme otvorili jednoduchou otázkou. Prečo ste si vybrali práve túto krajinu?

„Rozhodli sme sa ísť tam, kam nechodí každý. Poznať neznámu krajinu, spôsob života ľudí tu žijúcich, kultúru, vidieť historické pamiatky, zažiť púštne safari a priblížiť sa k vysokým horám. Zažiť exotickú krajinu na vlastnej koži. Naše očakávania sa naplnili vrchovato,“ rozhovoril sa Jožko Tršťan, hlavný organizátor i vedúci celej výpravy. Vybrať sa na takúto cestu je určite nie ľahké. Určite to nebolo takto: Hop na motorky a ide sa. „Keď sme sa rozhodli pre Maroko, o ktorom sme veľa počuli z rozprávania našich kamarátov – motorkárov, začali sme študovať všetky prístupné správy o tejto krajine. Hľadali sme optimálnu trasu, na ktorej sa nachádzajú vzácne historické pamiatky, neobyčajné prírodné atrakcie, hotelové letoviská, miesta pre šport, zábavu i odpočinok. Čítali sme cestopisy, informácie hľadali na internete. Pripravovali sme sa teoreticky i psychicky, aby sme nešli „nablink“, ale na istotu,“ povedala Anička Vallová, jediná žena v trojčlennej partii cestovateľov. Ďalej nám

• Trajekt Almería-Melilla

Maroko, alebo Marocké kráľovstvo je pobrežná krajina na severe Afriky. V krajine žije 32 miliónov obyvateľov. Ako turistická destinácia ponúka rôzne dovolenkové využitie, dobrodružstvá, zaujímavé prírodné i historické miesta. Ukážkové miesto pre poznávanie, relax i adrenalín.

porozprávala, že cestovanie po Maroku si nevyžaduje žiadne zvláštne opatrenia. Ale. V krajine je zdravotníctvo veľmi zastalé. Chvalabohu my sme jeho služby počas našej cesty nepotrebovali. Odporúča sa piť iba balenú vodu. Dbáť na hygienu a umývanie rúk. V Maroku sa považuje za urážku, ak niekomu ukážete podrážky topánok. Odporúča sa úctivé správanie voči miestnej kultúre a tradíciám. Je to arabská krajina a v blízkosti mešit by malo byť telo i nohy po členky zahalené. Konzervatívne oblečenie sa vyžaduje zvlášť od žien. Pre účely turistiky sa nevyžaduje pri vstupe do Maroka vízum. Pre občanov SR platí jednostranný bezvízový vstup po dobu 90 dní. Podmienkou je len platný cestovný pas.

V meste Fes nás policajti usmernili ako sa dostať do farbiarne koží a ukázali nám na mape ďalšie zaujímavé miesta, ktoré môžeme navštíviť

Auto, trajekt, motorka

Pokračujeme ďalšou otázkou. To ste cestovali na motorkách zo Závažnej Poruby až do Maroka? „To by nešlo. Motorky sme rozobrali a naložili do malej dodávky, priložili batožinu a vybrali sme sa cez Rakúsko, Taliansko, Francúzsko až do Španielska. Na stráženom parkovisku sme nechali auto, motorky poskladali, batožinu racionálne uložili do kufrov na motorkách. Nastúpili sme na obrovský trajekt a z mesta Almería preplávali až do mesta Melilla na brehoch Afriky. Tam sa začala naša cesta po tejto exotической krajine,“ uviedol Jožko Tršťan.

• Modré mesto Chefchaouen

Cesta po Maroku trvala 14 dní. Každý deň iná trasa, dopredu predbežne premyslená, nasmerovaná na zaujímavé miesta tejto krajiny. Zaujímavosťou bolo, že tu neplatia klasické pravidlá cestnej premávky. Ide ten, kto je väčší a silnejšie trúbi. Kozy a somáre tiež predstavujú dopravné prostriedky. „Chudobnejší sa prepravujú na somároch, bohatší majú mopedy a najbohatší používajú staré mercedesy. V jednom aute sa vezie 10 až 15 ľudí, alebo toľko, koľko sa zmestí. Žiadny asfalt, cesta vedie tadiaľ, kadiaľ prejde prvé vozidlo,“ vysvetlil.

Beduíni, Berberi, Tuaregovia

Mladých cestovateľov zaujala architektúra mesta Chefchaouen. Pomenovali ho aj modré mesto. Prečo? Všetky domy, stavby sú prevažne bielo modré. Fotografia z takéhoto miesta skutočne predstavuje zaujímavú pamiatku. Je to tak. V krajine žijú tri kmene: Beduíni, obliekajú sa do bieleho (resp. preferujú svetlé farby), Berberi do červeného a Tuaregovia nosia modré odevy. Žijú vedľa seba, znášajú sa, odlišujú sa od seba len farbou svojho oblečenia. Modro-biela v meste asi hovorí to, že tu dakedy dávno žili len Beduíni a Tuaregovia.

Naši cestovatelia pozorovali aj život v tejto krajine. Hovoria, že v krajine je málo škôl, ľudia poväčšine sú negramot-

• Farbiareň koží v meste Fes

ní, pritom veľmi láskaví a priateľskí. Deti pasú kozy a na školu nieto času. V Maroku je veľká chudoba. Ľudia nemajú prácu. Nie je nič neobvyklého, že muži sedia po celý deň v tieni a pozerajú „do blba“ a čakajú, kedy zapadne slnko, aby mohli ísť spať. „Naše stroje a oblečenie predstavovali veľký kontrast s okolím. Kozy, ťavy a chudí ľudia. Tučného človeka sme nevideli. Ľudia najčastejšie jedli zeleninu, ovocie, pili kozie mlieko, mäso jedávajú zriedkavo a hlavne na sviatky, bežný deň si to nemôžu dovoliť, lebo je veľmi drahé. Mäso pripravujú v keramickom hrnci, pod ktorý nakladú oheň z konárov, čo nájdu na poli. Takto pripravené jedlo volajú „tajine“ (číta sa tažín) a je veľmi vzácne a drahé. Zvieratka zápasia o každé stebelko trávy. Voda tu predstavuje vzácnu tekutinu, tekutinu života. Ako vo väčšine arabských krajín

• Hrnec na prípravu národného marockého jedla „tajine“ (vyslovuje sa tažín)

tov: more, púšť a vysoké hory dosahujúce výšku nad 4000 m. Možno ešte uviesť zaujímavý postreh z tejto krajiny? „Ale áno,“ hovorí Anička Vallová, „čím ďalej od civilizovanej časti Maroka ľudia nepočúvajú rádio, o televízii nevedia, chýba im kontakt s civilizáciou. Akoby sa tu zastavil čas. Zubárov vôbec nemajú, presnejšie, veľmi málo. My sme cestou videli len jednu zubnú kliniku. Ľudia sa o zuby nestarajú. Postupne im očernejú a vypadajú. Zuby majú len mladí ľudia,“ doplnila.

Policaji sú vzdelaní a ochotní pomôcť

V rozprávaní sa dostávame k príjemnejším zážitkom. Jožko Tršťan hovorí: „Ak sme mali problém, zastavili sme policajtov. Vždy boli prefektne ustrojení, ochotní pomôcť a niektorí ovládali aj cudzí jazyk. Vedeli, kde je Československo, veď sa to učili v škole. Ochotne nás zaviedli na miesto, ktoré sme chceli navštíviť, keď sme tam nevedeli trafiť. Zaviedli nás aj do manufaktúry, kde sa spracováva koža.“ Kože všetkého druhu, ťavie, ovčie, klokanie, kozie...sa tu spracovávajú tradičnou metódou. Robotníci sa nedožívajú viac ako 40 rokov. Chémia, exhaláty urobia svoje. Z kože sa potom vyrábajú kabelky, tašky a iné dekoratívne predmety, ktoré vyvážajú do zahraničia.

Čo vás najviac lákalo? „Vybrať sa do púšte. Povoziť sa na ťavách. Nešli sme ďaleko, v čase keď sme tam boli bolo okolo 30 stupňov, v lete býva aj 50. Naša cesta mala naplánovaný iný cieľ. No predsa, bol to zážitok. Ťava si na povel majiteľa ľahla, potom sme nasadli na jej chrbát a ona na povel prudko vstala. Potom s nami kráčala z nohy na nohu. Neponáhľala sa. Všade okolo nás piesok, čo sa vrezával do očí a nedal dýchať. Boli sme radi, keď sme sa vrátili k motorkám a našli ich na svojom mieste. Za spoločnú foto so sprievodcom sme ale museli zaplatiť.“

Kaňon je vyschnutá rieka

Na fotografiách sme videli, že ste prechádzali zaujímavými miestami, kde o cestách nebolo ani chýru, ani slychu.

• Voľný predaj cestovín

• Mešita Hassana II. v meste Casablanca. Dnes 7. najväčšia na svete. Do mešity sa zmestí 105-tisíc ľudí

„Áno, na motorkách sme prešli cez dva kaňony. Dadez a Todra. Boli to vlastne vyschnuté korytá riek. Strávili sme tam celý deň. Bol to adrenalín, lebo sme mali obavy, či to motorky vydržia. Ak ich poškodíme, čo potom? Našťastie sme šťastlivo dorazili do cieľa a krízové situácie nás minuli.“

Som šťastný, že žijem na Slovensku

Cestovanie po Maroku by nebolo úplné, keby nenavštívili historické pamiatky. Najväčšou pýchou Maroka je osem pa-

• Sahara v meste Merzouga, foto s miestnym Touaregom, ktorý nás doprevádzal na ťavách. Zľava Matúš Švanda, Touareg, Jozef Tršťan, Anička Vallová

miatok zapísaných do svetového dedičstva UNESCO. K nim patria mestské hradby v meste Fez, staroveké mesto Volubilis, prepychové paláce a mešity. Alebo Casablanka, mix modernej architektúry a histórie.

Dalo by sa rozprávať, ale o všetkom sa nedá. Rozprávanie zakončil Jožko Tršťan dojímavo, no presne. „Naše ciele sa naplnili. Videli sme, skúsili všeličo o dobrodružstve a adrenalíne nebola núdza. Všetko sa dobre skončilo, v zdraví sme sa vrátili domov, ale bohatší o jednu skúsenosť. Som šťastný, že žijem na Slovensku. Máme tu čistý vzduch, dobrú vodu, zeleň, prístup ku vzdelaniu a prácu, ktorá ma baví a teší. Len to, čo tu vnímame ako samozrejmosť, si málo vážime. Prírodu treba šetriť, lebo po nás príde nová generácia a je našou povinnosťou odovzdať túto krásu neporušenú.“

text: Dušan Migala, foto: archív cestovateľov

• Sahara v meste Merzouga a jazda na ťavách. Vyskúšali sme aj snowboardovať na piesku

aj v Maroku je zakázaná konzumácia alkoholu. Ako náhrada domácejmu obyvateľstvu slúži silný mäťový čaj nazývaný aj berberwhisky. Je to omamný nápoj, ktorý má blízko k opiátu. „Ochutnali sme tento nápoj, ale pre silnú aromatickú príchuť nám nechutnal. Prednosť sme dali čistej vode.“

Krajina kontrastov

Marocká krajina je podľa regiónov rôznorodá. Na pobreží je teplo. Na jar a v jeseni sú teploty prijateľné. Okolo 30 st. C. V lete sa šplhajú nad 40 st. C. Zimy sú mierne a mnohé hotely nie sú vybavené vykurovaním. Naši cestovatelia si vybrali marec, kedy teploty boli prijateľné. Ale aj tak. V blízkosti mora teplo, v horách pod pohorím Atlasu, kam tiež zašli, sa teploty blížili k 0 st. C. Krajina kontras-

Predišli nás do večnosti

*Dohasli tie jej milé oči,
dopracovali jej zlaté ruky,
dotkli jej šlachetné srdce,
odišla tam, odkiaľ niet
návratu.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 26. júna 2017 v 92. roku života opustila naša drahá mama, stará a prastará mama, sestra, švagriná, krstná mama a teta

Františka Zupková, rod. Tkáčová

Posledná rozlúčka so zosnulou bola v piatok 30. júna 2017 o 14.30 hodine v Dome smútku v Závažnej Porube. Dcéry Darinka a Jarmilka s manželom, vnúčatá Jarko s rodinou, Vladko, Mirko s rodinou, Sláveček s rodinou, Ivka s manželom a Kateřinka s rodinou, pravnúčatka Davidko, Patrik, Petrik, Sárinka, Elenka, Alicka a ostatná smútiaca rodina vyjadrujú poďakovanie za prejavenú sústrasť i účasť na poslednej rozlúčke

+ + +

*Opúšťam všetko,
čo mi bolo drahé,
rodinu milovanú,
krásu rodnej zeme,
svieže rána a i smutné tiché
noci a odchádzam tam,
kde všetci raz
večný pokoj mať budeme.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 28. júna 2017 vo veku 77 rokov opustil náš milovaný ocko, starký, druh, brat, švager, krstný otec, strýko a ujo

Bohumil Niňaj

Posledná rozlúčka s naším drahým zosnulým bola v nedeľu 2. júla 2017 o 15.00 hodine v Dome smútku v Závažnej Porube. Dcéry Livka, Dáška s rodinami a ostatná smútiaca rodina ďakujú za všetky prejavy sústrasti.

+ + +

*Najväčšia láska na svete
umiera,
keď oko matkino navždy
sa zaviera.*

V hlbokom zármutku oznamujeme všetkým príbuzným a priateľom, že nás dňa 17. júla 2017 v nedožitom 90. roku svojho života opustila naša drahá mama, starká, prastará mama, krstná mama, sestra, švagriná

Štefánia Bartková, rod. Červencová

Posledná rozlúčka s našou drahou zosnulou bola v stredu 19. júla 2017 o 15.00 hodine v Dome smútku v Závažnej Porube. Dcéra s rodinou, syn s rodinou a ostatná smútiaca rodina ďakujú za všetky kondolencie, kvetinné dary i účasť na poslednej rozlúčke.

*Lúčim sa s vami moji milí,
ruky stisk už vám nemôžem
dať.
Srdce mi dotklo,
odišli sily,
lúčim sa s každým,
kto mal ma rád.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 3. augusta 2017 vo veku 57 rokov navždy opustil náš drahý otec, starý otec, brat, švager a ujo

Ján Veselovský

Posledná rozlúčka sa konala v sobotu 5. augusta 2017 o 14.00 hodine v Dome smútku v Závažnej Porube. Dcéra Evka s manželom, syn Janko s rodinou, vnúčatka Maťko a Miško, sestra Nadka s rodinou a ostatná smútiaca rodina vyslovujú slova poďakovania za všetky prejavy sústrasti, kvetinné dary i účasť na poslednej rozlúčke.

+ + +

*Srdce unavené prestalo biť,
nebolo lieku, aby si mohol žiť.
Čas plynie, život ide v diaľ,
nám po tebe ostala len veľká
bolesť a žiaľ.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 20. augusta 2017 v 66. roku svojho života nečakane opustil náš drahý manžel, otec, starý otec, brat, švager a kamarát

Pavel Medla

Posledná rozlúčka sa konala v stredu 23. augusta 2017 o 14.30 hodine v Dome smútku v Liptovskom Mikuláši. Smútiaca rodina ďakuje za všetky kondolencie.

+ + +

*Dobrý boj som dobojoval,
beh som dokončil,
vieru som zachoval.
Už mi je pripravený veniec
spravodlivosti,
ktorý mi dá v onen deň
Pán, spravodlivý sudca.
(2 Tim. 4, 7 - 8)*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 1. septembra 2017 v nedožitom 76. roku života po ťažkej chorobe opustil náš drahý manžel, otec, starý otec, brat, švager, krstný otec, strýko a ujo

Ing. Ludovít Jurečka

Posledná rozlúčka s naším drahým zosnulým sa konala v pondelok 4. septembra 2017 o 14.00 hodine v Dome smútku v Závažnej Porube. Smútiaca rodina vyslovuje slova poďakovania za všetky prejavy sústrasti, kvetinné dary i účasť na poslednej rozlúčke.

Zosnulý Ing. Ludovít Jurečka patril k pravidelným prispievateľom Porubských novín. Redakcia posielala do večnosti zosnulému autorovi viacerých zaujímavých a profesionálne spracovaných textov slova uznania a úprimného poďakovania. Chvála tvojmu životu, česť tvojej pamiatke! Redakcia

*Svoje som si odžil,
na života poli.
Neplačte by prosil,
už ma nič nebolí.
Mňa už nehládajte
medzi živými,
dobré mi len prajte,
medzi mŕtvymi.*

V hlbokom zármutku oznamujeme všetkým príbuzným a priateľom, že nás dňa 3. septembra 2017 vo veku 75 rokov opustil náš drahý manžel, otec, starý otec, brat, švager, krstný otec a ujo

Ivan Bečko

Posledná rozlúčka s naším drahým zosnulým bola v utorok 5. septembra 2017 o 14.00 hodine v Dome smútku v Závažnej Porube. Manželka Anna, synovia Miroslav a Ivan s manželkami, vnúčatá Veronika, Kamilka, Timko, Oliver, Samko a ostatná smútiaca rodina ďakujú za všetky prejavy sústrasti, kvetinné dary i účasť na poslednej rozlúčke.

+ + +

*Najväčšia láska na svete
umiera,
keď oko matkino navždy
sa zaviera.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 16. septembra 2017 vo veku 91 rokov navždy opustila

Zuzana Jambrichová, rod. Valentová

Posledná rozlúčka s našou drahou zosnulou bola v utorok 19. septembra 2017 o 15.00 hodine v Dome smútku v Závažnej Porube. Dcéry Zdenka, Elenka a Janka s rodinami ďakujú za všetky kvetinné dary, všetky prejavy sústrasti i účasť na poslednej rozlúčke.

+ + +

*Čas je ku mne milostivý,
na chvíľu sa zastaví a príbeh
vyjavi. Príbeh krásny, príbeh
krutý, príbeh pre mňa, príbeh
o mne. Príbeh pre Vás. A za
všetko, za všetko vďaka! Za
lásku, ktorá bola, za život,
aký bol...*

Hoci sa Tvoja čaša naplnila a sviečka dohorela...za všetko, čo si v živote dokázal, slová, ktoré si vyslovil, všetko, čo si pre nás na tomto svete urobil zostane navždy láskou pokryté v našich myšliach a srdciach. Náš milovaný

Ing. Ladislav Hartmann

po ťažkej chorobe odišiel do večnosti dňa 29. 7. 2017 vo veku 74 rokov.

Posledná rozlúčka s naším drahým zosnulým sa konala v Dome smútku v Liptovskom Mikuláši 1. augusta 2017. Hlboko zarmútená najbližšia rodina a ostatní príbuzní ďakujú za kondolencie i prítomnosť na rozlúčke.

TAJNIČKA...

(...ďalej pokračuje) HARMÓNIA, PANUJE PORIADOK V NÁRODE. AK PANUJE PORIADOK V NÁRODE, JE MIER NA CELOM SVETE. - čínske príslovie -

•	1	I.	2	3	4	5	•	6	7	8	9	10	11	12	13	14	•	•	•
15							16 17										18	II.	19
20				III.															
21				22 23						24 25					26 27				
28					29 30					31 32				33 34					
35						36 37		38 39				40 41							42
43				IV.															
44				45 46					47 48					49 50					
•	51 52				53 54					55 56									
57				58 59				60 61			62 63				64 65				
66						67 68						69 70			71 72				
73			V.																74
75			76 77					78 79								80 81			
82				83 84				85 86			87 88								
89				90 91				92 93					94 95						
•	96 97		VI.												98 99				
100						101 102				103 104									105
106					107 108				109 110		111 112								
113				114 115			116 117					118	119 120						
121						122 123				124 125									
126				VII.															
127					128					129					•	130			

- prírodné záhradné hnojivo
- krvná podkožná zranenina po úraze
- 5000 rímsky
- cestný merač rýchlosti
- ktorá
- príznak nebezpečenstva, strachu, prejav choroby, množ.č.
- prirážka k cene, rozdiel v cene
- čínska droga
- hranica lekárs.
- hlučne sa správajú
- malé oje
- v zloženinách prvá časť s významom nový, NOVO -
- kolektívna zmluva
- štát v USA
- cudzokrajný trnistý ker
- domácky vyrábaná pálenka
- cudzopasný hmyz v hlave množ.č.
- mužské meno st. Ríma
- meno peruáns. speváčky Sumac
- orgán zraku
- 2500 rímsky
- venuješ mi
- vianočná ryba
- opak nealko
- staviteľ bibl. archy
- ruský poloostrov
- značka korej. auta

- tenisová raketa hovor.
- plný bod v džude
- števo domác.
- autonómna oblasť
- tuhý komunálny odpad
- odev miništrantov
- detské zbrane, gumipušky
- oční lekári hovor.
- teplota označ.
- ročné obdobie
- odbor nechnic. komisia
- prenosný prehrávač magn. kaziet
- stredomorská borovica
- grécke ženské meno
- čalúnená časť nábytku
- riečny prah - kaskáda česky
- ukazovacie zámeno
- oersted značka, molybden znač.
- oznámili polícií
- oliva botan.
- mužské meno
- egyptský boh pohrebísk
- neprofesionál
- vírus bez S
- najčastejšia choroba psov
- vojsko v zálohe, i časť hlavy
- uhladáme, umojkáme, láskou zahříname
- vyberá platbu, platí

- potešíme sa
- Pohár európskych národov
- súbor 2 umelcov
- zvada
- sklz náreč.
- ozn. lietad. Ruska
- Eva, Yvona, Márta
- nevela
- poloha v sede
- vo výpočetnej technike, omyl, nežiadúci stav programu
- zroloval napr. košelu, podkasal
- amfibolový azbest
- taliansky básnik, autor Božskej komédie
- 1. + 5. písmeno abecedy
- dievč. mená - Ota a Ingrid
- ŠPZ okr. Žilina
- Mail
- 4 rímsky
- nástroj kosca
- národné družstvo
- bohyň osudu
- značka kozmetiky
- poloprofesionálny športovec
- venoval sa behu
- kút, roh náreč.
- nekontrolovateľné rozhadzovanie a pomiešanie rôznych vecí

- kufor česky
- ŠPZ okr. Komárno
- vinie
- ŠPZ okr. Rimavská Sobota
- vodič sanitky
- sprchuj ho, ros ho
- osobné zámeno
- rieka v Rusku
- predchodca Lota, Kena
- značka kotla na vykurovanie
- ľaliový sukulent
- stavba okrúhleho pôdorysu
- reostat, zač. slova
- orol, nemecky
- jednotka rímsky
- v gréckom bájoslovi bájný letec
- plače, narieka, básn.
- hlinený obor v židovskej povesti
- vo vlasoch hlavy (hľadáte vši)
- kanoe bez K
- aktínium chem. zn.
- cudzokrajný divý osol
- futb. klub v Miláne
- kopanie uhlia i výrub stromov
- žltá repa
- zložka cementu
- naozaj, skutočne (prídeš?) hovor.
- ampér, zn.
- oblička, lekár.
- aromatický prípravok, všeobec.
- IQ - vypíš fonet.
- lietadlo
- Football Club
- pojem duše u strých Egyptanov
- Osmani
- ženský spev. hlas
- Adolf, dom.
- prútená ohrada
- býv. tuzexové platidlo
- ruž - ová tyčinka, čes.
- pupence, uhrovité hrboľčky na tvári (puberta)
- kód Vatikánu
- el. rozvody kábelmi
- v, vnútri, lek.
- rieka v Rumunsku
- mydlo, angl.
- české nákladné auto
- chem. prvok značky NE
- ŠPZ okr. Malacky

v stĺpcoch:

v - 4. - pod označ. tajn. č.VI. - druh korytnačky

v - 19. - pod tajn. č.II. - rieka pri Omsku

v riadkoch:

v - 3. - za tajn. č. III. - zvieracie hlasy, i vinič

v - 7. - za tajn. č. IV. - solmizačná slabika

v - 12. - za tajn. č. V. - voj. zásob. oddiel

v - 21. - za tajn. č. VII. - sibírsky veľtok

Pomôcky:

AISA, AMIANT, ANUP, ERMIANUS, ERROR, KENETHA, OLT, PELEMELE, SLAP, SYMPTOMY.

POZOR!

V krížovke nie sú dodržané dĺžne!

Znenie tajničky z minulého čísla :

Ten kto niečomu verí, sa nikdy nebude trápiť tým, že iní nevidia, čo vidí on.

autori krížovky

Pavel Staroň, Simona Žabokrtská

ŠPORT

Akrojoga je akrobatická joga

Oddiel ZRTV (základná a rekreačná telesná výchova) ŠK Závažná Poruba sa venuje aj náročnejšej forme jogy, ktorej sa hovorí akro joga. Akrojoga sa cvičí vo dvojici, kde jeden z partnerov poskytuje druhému akýsi základ (oporu) pre vykonávanie akrobatických pozícií. Tento dynamický štýl jogy prináša človeku mnoho zdravotných i psychických výhod a navyše zdôrazňuje dôležitosť vzájomnej spolupráce a dôvery. Akrojogisti sa pravidelne stretávajú a z cvičenia majú nielen športový, ale aj estetický zážitok. Ako trénerka pôsobí Paulínka Dideková (Beřková).

text i foto: -dm-

Zvíťazili na turnaji

V septembri sa neaktívni futbalisti, alebo OLD BOYS z našej obce zúčastnili turnaja v malom futbale O putovný pohár starostu obce Kónská.

Po dobrom športovom výkone sme sa stali celkovými víťazmi turnaja a obsadili 1. miesto a domov doniesli putovný pohár. Za najlepšieho brankára turnaja bol vyhlásený tiež náš hráč Jaroslav Mikuš. Po turnaji sme si v príjemnom prostredí pod Západnými Tatrami pochutnali na dobrom guláši a nadviazali nové priateľstvá.

-vm-

Oslava futbalu v Závažnej Porube

Na našom štadióne sa 13. septembra 2017 odohralo III. kolo Slovenského pohára Slovaft Cupu. Privítali sme majstrovskú Žilinu, ktorej hráči od začiatku dokazovali prečo sú majstri Slovenskej republiky. Naši chlapci hrali až moc otvorene a tak góly v našej sieti pribúdali až sa skóre nastavilo na čísle 11:0.

Góly: Otubanjo 4, Lačný 3, Polievka 2, Gerebenitz 1, Boženík 1.

Stretnutie, ktoré malo aj vysokú spoločenskú úroveň, sledovalo 850 divákov. Na stretnutí boli prítomní aj predstavitelia samosprávy zo širokého okolia, ako aj majiteľ MŠK Žilina Jozef Antošík. Aj keď prehra bola vysoká, stretnutie opäť potvrdilo, že v Porube sú schopní organizátori o čom svedčí aj pochvala zo Žiliny. Aj touto cestou chceme všetkým, ktorí pomáhali pri organizácii tohto stretnutia poďakovať. Veríme, že podobné podujatie sa v našej obci bude ešte opakovať.

text: -pb-, foto -dm-

Začali sme prípravu na zimnú sezónu

Lyžiarsky klub Opalisko Závažná Poruba skončil v zimnej sezóne 2016/2017 v Slovenskom pohári na 6-tom mieste z celkového počtu 53 klubov.

Najlepšie výsledky dosiahli Evka Švidroňová, Marek Mandák, Sára Antolová, Matúš Jančí, Sofia Bielená, Lívia Kusková, Viktória Kusková a Andrea Španková. V pohári Liptova sa pretekári umiestňovali na popredných miestach. Za dobré výsledky patrí vďaka trénerom, za umožnenie tréningovej činnosti obci Závažná Poruba a spoločnosti TATRA-THERM SK, s. r. o.

Tréningy pokračovali i v letných mesiacoch počas školských prázdnin. Organizovaný bol kemp v Nízkyh, Vysokých a Západných Tatrách, týždenný pobyt v stredisku prípravy biatlonu v Osrblí a na konci letných prázdnin sa pretekári zúčastnili sústreďenia na Orave v Zuberici. Tréningy boli zamerané na kondičnú prípravu, horskú turistiku, cykloturistiku, ako aj prípravu na kolieskových korčuľoch.

V septembri LK Opalisko začal prípravu na zimnú sezónu 2017/2018. Príprava pozostáva z rovnovážnych cvičení, atletiky, cvičení na kolieskových korčuľoch a od októbra aj na snehu v alpskom lyžiarskom stredisku Štubaj. Pretekári sa v zimnej sezóne 2017/2018 zúčastnia pretekov v Slovenskom pohári a v Pohári Liptova v kategórii mužov, žiakov a predžiakov.

Okrem pretekárov, ktorí sa zúčastňujú pretekov, LK Opalisko v zimnej sezóne 2017/2018 otvára i lyžiarsky krúžok, kde sa deti vo veku od 5 rokov venujú športovej príprave, ktorá prebieha celoročne. Tréningový proces je zameraný na všestranný rozvoj dieťaťa, zlepšenie celkovej odolnosti po psychickej a fyzickej stránke, telesnej kondície a získavania návykov k pravidelnému športovaniu. Do športovej prípravy je zahrnutý aj plavecký výcvik pod odborným vedením plaveckých trénerov.

Informácie o činnosti si môžete pozrieť na webovej stránke www.lkopalisko.sk, alebo na FB LK Opalisko Závažná Poruba.

Katarína Rázusová

Odštartovali už 23. ročník

• Starosta P. Beško turnaj otvoril

V sobotu 8. júla 2017 za účasti štátneho tajomníka MV SR Rudolfa Urbanoviča, primátora mesta L. Mikuláš Jána Blcháča a viacerých hostí otvoril starosta Závažnej Poruby Pavel Beško 23. ročník futbalového turnaja O pohár starostu obce. Turnaja sa zúčastnili: FK Poprad, TJ L. Štiavnica, MFK L. Mikuláš a ŠK Závažná Poruba.

• FK Poprad

• TJ Liptovská Štiavnica

• ŠK Závažná Poruba

• MFK Liptovský Mikuláš

Za najlepšieho futbalistu turnaja bol vyhlásený Patrik Laco (MFK L.M.) Veľkú tortu mu odovzdala manželka starostu Iveta Bešková. Aj guláš sa vydaril. Nezvyšilo ani do varešky.

Výsledky:

1. MFK L. Mikuláš
2. FK Poprad
3. ŠK Závažná Poruba
4. TJ Liptovská Štiavnica

text: -dm- foto: Ing. Ján Jambrich

• Pohár víťaza prevzal od starostu Závažnej Poruby kapitán MFK L. Mikuláš

Stretli sa futbalisti

Na ihrisku v Závažnej Porube sa stretli 22.7.2017 chlapi a funkcionári vtedajšieho futbalového mužstva dospelých ktorí hrali v sezóne rokov 1995/1996 za vtedajší TJ POKROK Závažná Poruba (terajší ŠK Závažná Poruba).

Pripomenuli si postup z 2. triedy okresného majstrovstva do 1. B triedy krajského majstrovstva. Za myšlienkou a organizáciou tohoto stretnutia stála dvojica hráčov tohoto kolektívu, Ján Ilanovský a Igor Vyskočány. Chlapci si príjemne a veselo spolu s vtedajším trénerom Marianom Kuchárikom st. pripomenuli a pospomínali na chvíle strávené pri futbale a živote s ním pri veľmi chutnom guláši, ktorý si spoločne navarili. Počas stretnutia si pripomenuli zapálením sviečky aj nášho kamaráta, spoluhráča Miroslava Ilanovského. Česť jeho pamiatke!

Spomienka na sezónu 1995/1996 vyšla úspešne a dokonale! Tešíme sa na nasledujúci ročník!

-jb-

Milan Vyskoč. V bráne Závažnej Poruby stál 7 rokov a patril k stabilným oporám mužstva. Na turnaji ukončil svoju futbalovú dráhu v drese Závažnej Poruby.

Matej Beško. Na turnaji zavesil kopačky na klinec. Za Závažnú Porubu hrával 25 rokov.

Naši jubilanti

Ivan Hladký (vľavo), Milan Niňaj. Futbalisti, funkcionári, tréneri. Pri sviatku okrúhlych narodenín prijali od vedenia ŠK slová poďakovania za dlhoročné pôsobenie v porubskom futbale.

Pohár starostu odovzdávali traja starostovia: Pavel Beťko, Pavel Baráni a Jaroslav Jurečka

Najlepší futbalista turnaja Patrik Laco MFK LM prevzal tortu od manželky starostu Ivety Beťkovej

Seniorka

Poludnica

Gymnastky ŠK

Gulášmajstri

Organizátori 23. ročníka futbalového turnaja O pohár starostu mali v tomto roku veľa dôvodov pre radosť. Turnaj naplnil ciele po stránke športovej, kultúrnej i spoločenskej. Diváci si prišli na svoje, veď sledovali dobrý futbal a spolu videli 26 gólov. V čase turnaja svoju futbalovú dráhu ukončil Milan Vyskoč. V bráne Závažnej Poruby stál viac ako sedem rokov a patril k stabilným oporám mužstva. Podobne kopačky na klinec zavesil aj Matej Beťko. V drese Závažnej Poruby hrával 25 rokov a patril k najproduktívnejším a najtvorivejším hráčom mužstva. Vedenie ŠK obidvom hráčom poďakovalo za reprezentáciu a odovzdalo spomienkové darčeky. Atmosféru turnaja umocnilo vystúpenie gymnastiek ŠK, tanečnej skupiny Seniorka a Poludnice.

Turnaj sa vydaril

„Futbalový turnaj O pohár starostu“ je najstarší a najobľúbenejší futbalový turnaj v Liptove,“ uviedol štátny tajomník Rudolf Urbanovič a doplnil, „v tomto roku mal nielen vysokú športovú, ale aj kultúrnu a spoločenskú stránku.“

-dm-

*Je tu jeseň, prší, fúka,
zmoknutý je strom i lúka.*

Porubské noviny vydáva Obec Závažná Poruba, redakcia Obecný úrad, Hlavná 135, č. tel.: 5547175. Šéfredaktor: Dr. Dušan Migala. Redakčná rada: Ing. Pavel Beťko, Ing. Vladimír Broska, Anna Mikulášová. Dr. Vlasta Šiarniková. Fotografie: Dr. Dušan Migala, ilustrácie: Dr. Vlasta Šiarniková. E-mail: obecav@stonline.sk, www.zavaznaporuba.sk Tlač: Print Master, Lipt. Mikuláš. Vychádzajú každé tri mesiace. IČO vydavateľa: 00 315 915 . EV 3922/09, ISSN 1339-0287. Nepredajné

Čepčenie mladuchy

Áno, je to tak! Čepčenie peknej mladuchy v penzióne Villa Betula v podaní Poludnice. Menej slov, viac obrázkov. Uverejnené so súhlasom mladomanželov.

Foto: Ján Vereš

• Otvárajte dvere, novotná rodina...

• Kamarátka moja v žiali postavená...

„Milá pani Principálka!
Pýtam sa Vás po tretí a posledný raz.
Či dovoľíte vienok sňať, alebo hlávku sňať,
„Radšej vienok sňať, ako hlávku sňať.“

„Nech namiesto panenskej ozdoby, ktorú si doteraz nosila, krásli tvoju hlavu ozdoba ženy a nech sa staneš šťastnou manželkou svojho muža.“